

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

บทนำ

ความเป็นเอกของพระเยซู

เราใคร่จะหนุนน้ำใจท่านให้ท่องจำข้อพระธรรมที่หน้า
สุดท้ายของหนังสือเล่มนี้

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและ
มวลชนทั่วโลก

ตู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวง ฯ

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

บทนำ

ความเป็นเอกของพระเยซู

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและมวลชนทั่วโลก
ตู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

ผู้จัดพิมพ์ และ จำหน่าย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
ตู้ ป.ณ. 4-32 นครหลวง ฯ
สงวนลิขสิทธิ์

หนังสือศึกษาพระคริสตธรรมเล่มนี้ พิมพ์ขึ้นก็เพื่อที่จะแนะนำให้ท่านผู้อ่านได้รู้ถึงหลักความจริงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า และเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษยชาติ

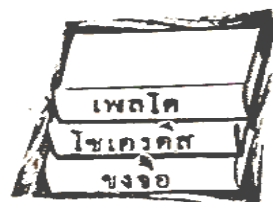
ความเป็นเอกของพระเยซูคริสต์

	หน้า
ความเป็นเอกของพระเยซูคริสต์ วิลเลียม อาร์. ไบรท์ _____	6
บทเรียนที่ _____	29
1. พระเยซูคริสต์คือใคร? _____	29
2. สภาพเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ _____	33
3. การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ _____	35
4. การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ _____	38
5. พระเยซูคริสต์ทรงดำรงพระชนม์ในคริสตเดียน _____	43
6. คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ _____	47

ความเป็นเอกของพระเยซูคริสต์ วิลเลียม อาร์. ไบรท์

ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอถามท่านผู้อ่านด้วยคำถามที่สำคัญยิ่งสักคำถามหนึ่งว่า ท่านคิดว่าใครเป็นผู้ที่มีบุคลิกดีเยี่ยมที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก?

ข้าวประเสริฐ ที่ข้าพเจ้าใคร่จะบอกให้ท่านทราบนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงปรารถนาที่จะให้ท่านผู้อ่านแต่ละคนทราบเป็นการส่วนตัว เพื่อมิให้ข้อความอันเปี่ยมไปด้วยคุณประโยชน์ตอนหนึ่งตอนใดของข้าวประเสริฐนี้ ตกหล่นสูญหายไป

หลายปีมาแล้วได้มีนิสิตแพทย์ผู้ปราดเปรื่อง ชาวต่างประเทศคนหนึ่งมาหาข้าพเจ้า เขาเป็นผู้ที่มีความเคร่งครัดในการปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาของเขา ในประเทศทางภาคตะวันออกเป็นอย่างยิ่ง หลังจากที่ได้อ่านความรู้จักกันมาเป็นเวลาแรมเดือน เราก็ได้กลายเป็นมิตรที่ดีต่อกัน ข้าพเจ้าได้ตั้งปัญหาถามเขาถึงสามข้อด้วยกันดังนี้ว่า “คุณจอห์น ในบรรดาผู้นำทั้งหลายของโลกเท่าที่คุณรู้จักนั้น คุณคิดว่าใครเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ใครเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่มนุษยชาติมากที่สุด” หลังจากที่ครุ่นคิดอยู่สักครู่หนึ่งจอห์นก็ตอบข้าพเจ้าว่า “ผมเชื่อแน่ว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่มนุษย์ได้มากกว่าบุคคลใด ๆ เท่าที่เคยมีมา ผมจึงใคร่ที่จะกล่าวว่าพระองค์เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก”

ต่อจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ถามเขาอีกว่า “คุณคิดว่าใครเป็นบรมครูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาคงคิดย้อนไปถึงบรรดานักปราชญ์ทั้งหลายในอดีต เช่น โซเกรตีส อริสโตเติล เพลโต และคนอื่น ๆ อีก รวมทั้งนักปราชญ์ในยุคปัจจุบัน หรือบางทีเขาอาจนึกไปถึงท่านขงจื้อก็ได้ แต่แล้วเขาตอบว่า “บรมครูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือพระเยซูคริสต์นั่นเอง”

ในที่สุด ข้าพเจ้าก็ได้ถามชายหนุ่มผู้มีความเคร่งครัดในการปฏิบัติคำสอนของศาสนาทางภาคตะวันออกผู้นี้อีกว่า “คุณจอห์น คุณคิดว่า ในบรรดามวลมนุษยชาติเท่าที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ใครเป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างสะอาดบริสุทธิ์ที่สุด” เขาตอบข้าพเจ้าอย่างฉับพลัน โดยไม่มีการเสียเวลานั่งคิดเลยว่า “พระเยซูคริสต์” ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต่างรู้ดีแล้วว่า ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ นั้น ไม่เคยมีใครที่มีความบริสุทธิ์ประเสริฐดั่งเช่นพระองค์ ในทุกวันนี้หากท่านเดินทางไปยังส่วนใด ๆ ของโลก สนทนาและไต่ถามผู้ที่นับถือศาสนาต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าได้ถามนิสิตแพทย์หนุ่มนี้ดังกล่าวแล้ว แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเคร่งครัดต่อคำสอนของศาสนาของเขาเพียงใด แต่ถ้าหากว่าเขาได้รู้ถึงความจริงดังกล่าวแล้ว เขาก็ย่อมจะต้องยอมรับเช่นเดียวกันว่า ไม่เคยมีมนุษย์คนใดมีความเป็นเอกและประเสริฐสุดดั่งพระเยซูคริสต์เลย พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่มีความเยี่ยมยอดที่สุดในทุกกาล

สมัย พระองค์ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ แม้แต่หนังสือพิมพ์หรือสื่อสารมวลชนก็ยืนยันในหลักความจริงที่ว่า พระเยซูคริสต์เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ร่วมสองพันปีมาแล้ว คำว่า “B.C. มีความหมายว่า “ก่อนคริสตศักราช” ส่วนคำว่า “A.D.” เป็นตัวย่อมาจากคำว่า “แอนโนโดมินิ” ในภาษาละติน หมายความว่า “ปีแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

หากท่านศึกษาย้อนไปถึงพระชนม์ชีพ และอิทธิพล ของพระเยซูคริสต์ในประวัติศาสตร์แล้ว จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าข่าวประเสริฐอันแท้จริงของพระองค์เผยแพร่ไปสู่ที่ใด ก็ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของประชาชนและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวงเสมอ เราอาจได้ยินอยู่เสมอว่าคำว่า “HISTORY” ซึ่งแปลว่าประวัติศาสตร์นั้น แท้จริงแล้ว หมายถึง “His Story” คือพระราชประวัติของพระองค์นั่นเอง เพราะถ้าหากว่าท่านหยิบยกเอาประวัติของพระเยซูออกจากประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติแล้ว ประวัติศาสตร์ก็จะเปลี่ยนแปลงผิดแผกไปกว่าที่เป็นอยู่มาก

นักเขียนคนหนึ่งได้บรรยายถึงอิทธิพลของพระเยซูไว้ดังนี้ “ตลอดเวลาสิบเก้าศตวรรษเศษที่ผ่านมา พระเยซูทรงเป็นศูนย์กลางของมวลมนุษยชาติทรงเป็นผู้นำในการสร้างความเจริญให้แก่โลก คงไม่เกินความจริงหากข้าพเจ้าจะกล่าวว่า แสงยานุภาพใด ๆ ในโลกเท่าที่เคยมีมา ไม่ว่าจะเป็ กองทัพบก กองทัพเรือ หรือสิ่งอื่นใด ตลอดจน รัฐสภา รัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลและอีกทั้งพระมหากษัตริย์ทุก ๆ องค์ที่โลกเคยมีมา เมื่อผนึกกำลังกันเข้าแล้วก็ไม่อาจมีผลต่อชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้เสมอเหมือนพระเยซูคริสต์” แม้ท่านจะทราบว่ พระเยซูทรงมีอิทธิพลและผลดีต่อโลกดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้และสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะนำท่านย้อนกลับไปพิจารณาเหตุการณ์ ความ เป็นอยู่ของมนุษย์ในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะของสตรีที่ปราศจากพระคริสต์ว่ามีสภาพ เช่นใด อริสโตเติล นักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงย้งคนหนึ่ง ในยุคก่อนคริสตศักราชกล่าวว่า “สังคมจะยุ่งเหยิง ปราศจากระเบียบแบบแผน หากว่ายอมให้สตรีมีความเสมอภาค เท่าเทียมสามีหรือบุรุษเพศ เพราะการกระทำเช่นนี้ก็มิผิดอะไรกับการให้ทาสมีความเสมอภาคกับผู้เป็นนายนั่นเอง” โซเครติส นักปรัชญา ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งในอดีตก็เคยกล่าวว่า “ยังจะมีใครอีกหรือที่ท่านสนทนาคด้วยน้อยไปกว่าภรรยาของท่าน?” เพลโต นักปรัชญา ที่มีชื่อเสียงมากอีกท่านหนึ่ง ได้แนะนำไว้ในหนังสือ “อุดมรัฐ” (รัฐแห่งอุดมคติ หรือ “รัฐแห่งความฝัน”) ของท่านว่า สตรีทั้งหลายควรเป็นสมบัติส่วนรวมของบุรุษ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องเลี้ยงดูบุตรหลานของเขาเอง” ไม่เพียงแต่เท่านั้นยังมีคำสอนของศาสนาในประเทศทางตะวันออกศาสนาหนึ่ง ที่ยึดมั่นในหลักการที่ว่าไม่ควรให้เกียรติแก่สตรี และตีค่าของสตรีต่ำมาก แต่พระคริสต์ได้ทรงยุติปัญหาเหล่านี้ดังจะเห็นได้จากพระคริสตธรรมใหม่ ซึ่งสอนว่า ในพระคริสต์ไม่มีความเป็นบุรุษเพศหรือสตรีเพศ ไม่มีความเป็นทาสหรือความเป็นไท ไม่ว่าพระกิตติคุณของพระคริสต์ได้เข้าไปสู่ ณ ที่ใด ที่นั่นยอมมีการนับถือในการสมรสและสิทธิของสตรีเพศ ตลอดจนความเสมอภาค

ในการลงมติ ไม่ว่าข่าวประเสริฐของพระองค์ได้เข้าไปสู่ที่ใด ที่นั่นจะมีการตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูง มีการออกกฎหมายการควบคุมการใช้แรงงานเด็ก มีการล้มเลิกระบบการใช้ทาส ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อผลประโยชน์ของมนุษยชาติในด้านอื่น ๆ อีกมากมายหลายอย่าง

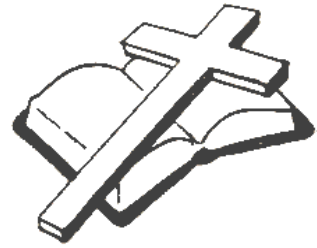
ถึงแม้ว่าเรื่องราวของพระคริสต์จะตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความจริงในประวัติศาสตร์ก็ตาม แต่ก็ยังมีบุคคลบางคนที่ไม่ยอมเชื่อถือ และมีความสงสัยอยู่เสมอ รวมทั้งนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นอุดมศึกษา ทุกปีข้าพเจ้ามีโอกาสไปเยี่ยมเยือนสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ประมาณห้าสิบแห่ง เพื่อกล่าวคำปราศรัยกับบรรดานิสิตศึกษานับจำนวนพัน ๆ คน เกี่ยวกับเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ และข้าพเจ้าได้พบศาสตราจารย์ และนักศึกษาซึ่งแสดงความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์อยู่เสมอ (แม้บุคคลเหล่านี้จะมีจำนวนน้อยก็ตาม) บางคนก็กล่าวว่า พระเยซูคริสต์เป็นแต่เพียงสมมุติเทพฯ บ้างว่าพระองค์เป็นแต่เพียงบุคคลที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งเท่านั้นเอง พวกเขาคูหมิ่นพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และเย้ยหยันบุคคลที่เคารพบูชาพระเยซูคริสต์ ในฐานะที่เป็นบุตรของพระเจ้า

ในบรรดาผู้ที่มีความสงสัยในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ดร. ไชริส อี. เอ็ม. โจ้ด นักปรัชญาผู้มีชื่อเสียงยิ่งคนหนึ่งของโลกรวมอยู่ด้วย ท่านผู้นี้เคยเป็นหัวหน้าแผนกปรัชญา ในมหาวิทยาลัยลอนดอน เป็นเวลาหลายปี ดร. โจ้ด และผู้ร่วมงานของเขา อันมี จูเลียน ฮักสเลย์ เบอร์แทรน รัสเซลล์ และ เอช.จี. แวลส์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นหมู่คณะที่ดำเนินการบ่อนทำลายความเชื่อถือทางคริสเตียนในระดับชั้นวิทยาลัยทั่วไป มากยิ่งกว่าหมู่คณะอื่นใดในยุคที่ผ่านมานี้ ดร. โจ้ด เชื่อว่า พระเยซูเป็นเพียงสามัญชนผู้หนึ่งเท่านั้น และพระเจ้าเป็นเพียงส่วนหนึ่งของจักรวาล หากว่าจักรวาลถูกทำลายพินาศไป พระเจ้าก็อาจถูกทำลายไปด้วย เขาเห็นด้วยกับหลักปรัชญาของซอว์ ที่ว่าด้วยพลังแห่งชีวิต กล่าวคือ เขาเชื่อว่าไม่มีสิ่งที่เรียกว่าบาป และมนุษย์เราจะได้รับภาวะที่ดีในที่สุด เมื่อถึงขั้นนั้นแล้วก็จะได้รับความสุขตลอดไป ถ้าให้เวลามนุษย์อีกสักเล็กน้อย มนุษย์ก็จะสามารถทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ขึ้นมาได้ ดร. โจ้ด มีความคิดเห็นอันเป็นปฏิปักษ์ต่อเรื่องราวของพระคริสต์อย่างรุนแรงและเขียนไว้ในหนังสือต่าง ๆ หลายเล่ม ซึ่งส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเป็นอันมากในยุคที่ผ่านมา มีแนวความคิดเห็นในทางที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า

ต่อมาในปี 1948 ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังอ่านหนังสือพิมพ์ “ไทมส์” ของกรุงลอนดอนเจดลิส ข้าพเจ้าก็ได้พบว่าด้านในฉบับนั้นมีภาพของ ดร. โจ้ด ผู้คนแก่เรียนผู้นั้น พร้อมกับข้อความที่ระบุถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา เขากล่าวว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มาเป็นเวลาหลายปี โดยที่ครั้งหนึ่งเขาได้ปฏิเสธความจริงในเรื่องความผิดบาป เดียวนี้เขาเชื่อแล้วว่าบาปนั้นมีจริง สงครามโลกทั้งสองครั้ง และซึ่งอาจเกิดขึ้นอีกในไม่ช้านี้ ได้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความผิดบาป เดียวนี้เขาเชื่อคำอธิบายเกี่ยวกับความผิดบาป ที่ปรากฏในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และ

เชื่ออีกว่าวิถีทางที่จะแก้ไขได้ก็จะพบได้ที่ไม่กางเขนของพระคริสต์

เท่านั้น เขาเคยปฏิเสธเรื่องราวเหล่านี้มาตลอดชีวิตของเขา แต่เดี๋ยวนี้เขาได้อ้าอ้อมแขนต้อนรับไว้ด้วยความยินดีในช่วงระยะก่อนหน้าที่ ดร. โจด จะสิ้นชีวิตนี้ เขาได้กลายเป็นคริสเตียนที่มีความกระตือรือร้น เพื่อองค์พระผู้ช่วยให้รอดอย่างยิ่งผู้หนึ่ง บนโต๊ะทำงานของข้าพเจ้ามีหนังสือเล่มหนึ่งส่งมาจากอังกฤษเมื่อเร็ว ๆ นี้ อันเป็นผลงานของ ดร. โจด เอง ในหนังสือเล่มนั้นเขาได้บันทึกเรื่องราวในการหันมาเชื่อพระคริสต์ของเขา

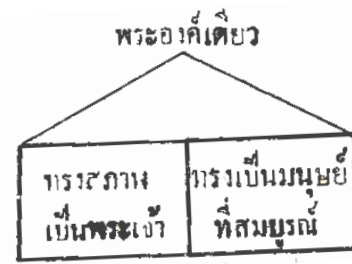

เรื่องการกลับใจหันมาเชื่อในองค์พระคริสต์เจ้า ของนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงท่านองเดียวกันนี้ มีมากมายร้อยเรื่อง เป็นต้นว่า ลิว วอลเลซ ซึ่งเป็นนักวรรณคดีที่ปราดเปรื่องมากผู้หนึ่ง วอลเลซ และเพื่อนรักของเขาคือ อิงเกอร์โซล ได้ตกลงกันว่า จะร่วมมือกันเขียนหนังสือเล่มหนึ่งเพื่อจะทำลายความเชื่อถือของคริสเตียน บุคคลทั้งสองมีความเห็นว่าผู้ที่เชื่อเป็นคริสเตียน ต้องผูกมัดตัวเองไว้กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย ไม่มีอิสระเสรี ไม่ผิอะไรกับทาสของความเชื่อ แต่ต่อมาภายหลัง วอลเลซก็ได้กลับใจหันมาเชื่อพระเยซู เขาได้เล่าว่า เขาได้ใช้เวลาถึงสองปี เพื่อศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดที่มีชื่อเสียงทั้งในยุโรปและอเมริกาเอง เพื่อหาข้อมูลในอันที่จะเขียนหนังสือเพื่อจะทำลายล้างความเชื่อถือต่าง ๆ ของคริสเตียน แต่ในขณะที่เขากำลังเขียนบทที่สองของหนังสือเล่มนั้น ความคิดในการที่จะต่อต้านพระคริสต์ ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป ในที่สุดเขาก็ได้รู้สึกสำนึกตัว คุกเข่าลงร้องไห้ และทูลต่อพระเยซูว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพเจ้า” ทั้งนี้เพราะเขาพบหลักฐานอย่างมากมายที่สนับสนุนความจริงที่ว่า พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า เขาจึงไม่อาจปฏิเสธอีกต่อไปว่า พระเยซูคริสต์ไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้า ในที่สุดพระองค์ผู้ซึ่ง วอลเลซ พยายามหาทางที่จะพิสูจน์ให้ได้ว่าเป็นผู้ที่โกหกมดเท็จหลอกลวงโลก ก็ได้ครอบครองชีวิตจิตใจของเขา กาลเวลาต่อมา ลิว วอลเลซ ได้เขียนนวนิยายเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสมัยของพระเยซูคริสต์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นหนังสือที่มีชื่อเสียงยิ่งเล่มหนึ่งของ โลกนวนิยายเล่มนั้นมีชื่อว่า “เบน เฮอร์” (หนังสือเล่มนี้แปลเป็นภาษาไทยแล้ว)

ตัวอย่างเกี่ยวกับผู้ที่เคยมีความสงสัยในเรื่องราวของพระคริสต์อีกคนหนึ่งก็คือ ซี.เอส. เลวิส ศาตราจารย์คนหนึ่งในมหาวิทยาลัย อ็อกซฟอร์ด เขาเคยมีความคิดเห็นเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ และไม่ยอมเชื่อว่าพระคริสต์คือพระเจ้าเป็นเวลาหลายปี แต่เขาก็ได้กล่าวเป็นสาวกของพระคริสต์ที่มีความเคร่งครัดอย่างมากรายหนึ่ง เขาได้เขียนหนังสือสนับสนุนความเชื่อในองค์พระผู้ช่วยให้รอดหลายเล่ม ซึ่งล้วนแต่เป็นหนังสือที่มีชื่อเสียง และเขาได้กล่าวไว้ในหนังสือ “The Case for Christianity” ตอนหนึ่ง มีใจความว่า “บุคคลธรรมดาใด ๆ ก็ตามที่พุดจาแบบพระเยซูคริสต์ จะไม่อาจจัดเป็นปรมาจารย์ทาง

ธรรมจริยาได้เลย การพูดเช่นนั้น ถ้าหากคนนั้นไม่เป็นคนวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนก็เป็นพวกมารร้ายจากนรก

“ท่านเองเดียวกัน ท่านจะต้องตัดสินใจว่า พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง หรือมิฉะนั้นก็ต้องเชื่อว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เลวร้ายอย่างเหลือขนาด การตัดสินใจของเราจะต้องลงเอยในรูปใดรูปหนึ่ง จะอยู่ระหว่างครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่ได้ ถ้าเราไม่ยอมรับว่าพระองค์คือมารร้าย เราต้องกราบไหว้บูชาพระองค์แทบพระบาท ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า อย่ายกย่องพระองค์เพียงในฐานะเป็นพระปรมาจารย์ในด้านธรรมจริยาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะพระองค์มิได้ทรงเปิดโอกาสให้เราตัดสินใจเช่นนั้น”

สำหรับท่านผู้อ่านแล้ว พระเยซูคริสต์คือใคร? พระองค์เป็นแต่เพียงสมมุติเทพ ในนิยายปรัมปรา เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา หรือทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง? คำตอบของท่านต่อปัญหาี้ จะส่งผลต่อชีวิตของท่านตลอดกาล ทั้งในโลกนี้และเมื่อสิ้นชีวิตไปแล้ว

บางคนอาจถามว่า “ความเชื่อของคริสเตียนตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความจริงของประวัติศาสตร์เช่นนั้นหรือ?” สำหรับปัญหาี้ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะนำความนึกคิดของ ดร. คลิฟฟอร์ด เฮอร์เบิร์ต มูร์ย์ แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มาอ้างไว้ ณ ที่นี้ เพื่อให้ท่านได้รู้ไว้บ้างพอสมควร ดร. มูร์ย์กล่าวว่า “คริสเตียนทั้งหลายไม่ได้รู้จักองค์พระเยซูช่วยให้รอด และผู้ไถ่ของเขอย่างเช่นเทพเจ้าในนิยายปรัมปรา ซึ่งมีแต่ความหยาบเข้าป่าเถื่อน มีความประพดที่มิได้ไม่งาม ความเชื่อของคริสเตียนตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความจริงในประวัติศาสตร์ที่เชื่อถือได้”

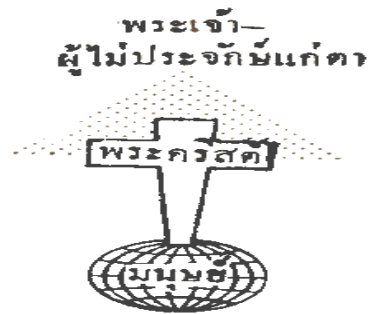
นอกจากบุคคลต่าง ๆ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ยังมีนักการศึกษานักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงอีกหลายท่าน ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นสาวกผู้ยอมอุทิศตนเพื่อพระคริสต์ ตัวอย่างเช่น ดร. วิลเลียม ไลออน เฟลพล์ ผู้ซึ่งเคยเป็นศาสตราจารย์ ในมหาวิทยาลัยเยล กว่า 40 ปี ท่านผู้นี้เป็นศาสตราจารย์ในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ และเป็นผู้มีชื่อเสียงยิ่งผู้หนึ่งในสหรัฐอเมริกา ดร. เฟลพล์ได้แสดงความเชื่อมั่นของท่านในการอ้างอิงพยานหลักฐานต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนให้เห็นว่า พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นพระเจ้าและท่านได้เป็นพยานแก่บุคคลอื่น ๆ ถึงความเชื่อของท่านว่า พระเยซูคริสต์คือ พระผู้ช่วยให้รอดของท่าน

เป็นความจริงที่ว่า ยังมีผู้คนอีกเป็นจำนวนมาก ที่ไม่เชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ในบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อเหล่านี้มีนักปราชญ์ นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงของโลกรวมอยู่ด้วย แต่เมื่อข้าพเจ้าได้สนทนาปราศรัยกับบุคคลเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกใจหายและประหลาด

ใจอย่างยิ่งที่ได้พบว่า พวกเขาส่วนใหญ่มักขาดความรู้ในความจริงแห่งพระกิตติคุณ ท่านเคยอ่านหนังสือซึ่งเขียนโดยกลุ่มนักเขียนเรื่องนามที่มีจิตใจสงสัยไม่เชื่อพระคริสต์ ดังเช่น อิงเกอร์โซล โทมัส เพนซ์ และคนอื่น ๆ บ้างไหม? ท่านจะต้องประหลาดใจที่พบว่า ประเด็นต่าง ๆ ที่บุคคลเหล่านี้ยกขึ้นมา กล่าวอ้างโจมตีนั้น ล้วนแต่เป็นปัญหาที่เขาไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้แทบทั้งสิ้นเขาได้สร้าง “หุ่น” ขึ้น และก็ดำเนินการทำลายหุ่นนั้นด้วยข้อเขียนของเขาเอง

ข้าพเจ้ายังไม่เคยพบบุคคลผู้ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเยซูด้วยความเที่ยงธรรมแล้ว จะไม่ยอมรับว่า พระองค์คือพระบุตรของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้พูดว่า เคยพบบุคคลที่ไม่เชื่อ แต่เมื่อข้าพเจ้าได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลเหล่านั้นแล้ว พวกเขาก็ได้สารภาพด้วยความจริงใจว่า “ผมไม่ได้ใช้เวลาให้เพียงพอ ในการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือพิจารณาไตร่ตรองข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ อันเกี่ยวข้องกับพระเยซูได้อย่างถี่ถ้วน” ความไม่พอใจที่บุคคลเหล่านี้มีต่อเรื่องราวของพระคริสต์ เป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ดั้งแต่ด้วยเด็กของพวกเขาหรืออาจเนื่องมาจากการดำเนินชีวิต ที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อของคริสเตียนบางคน หรืออาจเป็นเพราะอิทธิพลแห่งคำสอนของศาสตราจารย์ ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเขาเหล่านั้นก็ได้ยอมรับว่า พวกเขามีได้พิจารณาไตร่ตรองถึงเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ ตลอดจนข้อเรียกร้องต่าง ๆ ของพระองค์ ที่ทรงมีต่อชีวิตของพวกเขาอย่างซื่อสัตย์

ต่อไปนี้เป็นข้อพระธรรมบางข้อ ซึ่งคัดมาจากพระคริสตธรรมใหม่ ในส่วนที่กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ พระธรรมโคโลสี 1:15-20 กล่าวว่า “พระองค์เป็นแบบพระฉายของพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา นั้น ได้ทรงบังเกิดก่อนสรรพสัตว์ทั้งปวง เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งในท้องฟ้าก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตา และซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ...ด้วยว่าเป็นการที่ชอบพระทัย (พระบิดา) ให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นมีอยู่ในพระองค์ และโดยพระองค์นั้น ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระองค์ได้ทรงกระทำ ให้มีมิตรภาพด้วยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์แล้ว คือโดยพระองค์นั้น แม้เป็นสิ่งที่แผ่นดินโลกก็ดี หรือสิ่งในท้องฟ้าก็ดี”

พระธรรมฮีบรู 1:1-2 กล่าวว่า “เมื่อคราวก่อนพระเจ้าได้ตรัสทางพวกผู้พยากรณ์ที่ละเล็กทีละน้อย ด้วยอาการหลายวิธีแก่บรรพบุรุษ แต่ในคราวที่สุดนี้ ได้ตรัสแก่เราทางพระบุตร พระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้รับสั่งทั้งปวงเป็นมรดก และโดยพระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างโลกทั้งหลาย” พระธรรมโคโลสี 2:3 กล่าวว่า “คลังสติปัญญา และความรู้ทุกอย่าง ทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์นั้น” พระธรรมเอเฟซัส 1:9,10 กล่าวว่า “พระองค์ได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความลับลึกในพระทัยของพระองค์...ที่พระองค์ทรง

คำริไว้ ประสงค์เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมสิ่งสารพัดซึ่งมีอยู่ในสวรรค์ก็ดี และที่แผ่นดินโลกก็ดี ไว้ให้พระคริสต์เป็นประมุข”

มีหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเยซูทรงสามารถกระทำเพื่อเรา โดยที่ไม่มีผู้อื่นใดสามารถกระทำ เช่นนั้นได้ แต่ในบทความนี้ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้เราพิจารณาโดยเฉพาะเพียงสี่อย่างเท่านั้น ประการแรก พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถ ยกโทษ ความผิดบาปให้แก่มวลมนุษย์ได้ ประการที่สอง พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถประทานให้เรา มี *อุดมการณ์* ในชีวิต ประการที่สาม พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถประทาน *สันติสุข* ให้แก่จิตใจอันปั่นป่วนวุ่นวายของเรา และประการสุดท้ายพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถประทาน *ฤทธิ์เดช* เพื่อให้เราดำรงชีวิตอยู่อย่างครบบริบูรณ์ได้

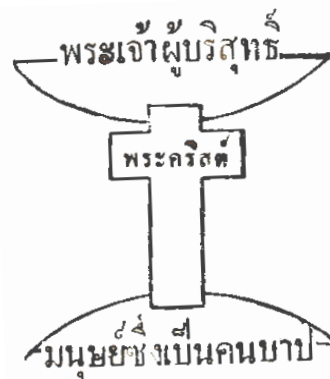
พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าเป็น *ผู้บริสุทธิ์* ส่วนมนุษย์นั้นเป็น *คนบาป* ระหว่างเรากับพระเจ้า มีหุบเหวกว้างใหญ่ขวางกั้นอยู่ และเราไม่สามารถข้ามเหวอันนี้ได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า มนุษย์ทั้งปวงต่างกระทำความผิดบาปด้วยกันทุกคน ได้เสื่อมจากพระสง่าราศีของพระเจ้า จึงไม่สามารถถวายพระเกียรติแก่พระองค์ได้ ค่าจ้างของความผิดบาปนั้นคือความตาย ซึ่งหมายถึงกาลพลัดพรากจากพระองค์เป็นนิรันดร์ แต่ของประทานของพระองค์ก็คือชีวิตนิรันดร์โดยองค์พระเยซูคริสตเจ้าของเรา มนุษย์ไม่สามารถข้ามห้วงเหวแห่งความผิดบาปไปสู่พระเจ้าได้ ไม่ว่าเขาจะเป็นคนดีสักเท่าใดก็ตาม พระเจ้าทรงเชื่อมโยงหุบเหวแห่งความผิดบาปนี้ โดยพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ขอให้เราหันมาพิจารณาความหมายของคำต่าง ๆ เหล่านี้ดูสักหน่อยว่าความผิดบาปหมายความว่าอะไร? “บาป” ในที่นี้จำเป็นต้องเป็นความผิดเกี่ยวกับการโกหกมดเท็จ การลักทรัพย์ หรือการประพฤติผิดทำนองคลองธรรมตามที่เรารู้จักกันโดยทั่ว ๆ ไป แท้จริงแล้วบาปคือสภาวะทางจิตใจของมนุษย์ซึ่งดำเนินชีวิตอย่างเป็นอิสระและพึ่งตนเอง จึงขาดความสัมพันธ์หรือสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ท่านคงทราบแล้วว่า ในชีวิตท่านมีบัลลังก์อยู่ หากท่านไม่ยอมให้พระเจ้าครอบครองบัลลังก์นั้น และพูดว่า “ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของชีวิตของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจึงทำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ข้าพเจ้าพอใจได้” เท่านั้น ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ท่านเป็นคนบาป หากว่าพระคริสต์ทรงครอบครองบัลลังก์ชีวิตของท่าน พระองค์ก็ได้ทรงชำระหนี้แห่งความผิดบาปให้ท่านซึ่งผลของบาปทำให้ท่านต้องพราดจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ และโดยการที่พระองค์ทรงครอบครองบัลลังก์ชีวิตของท่านนี้ พระองค์ได้ทรงนำท่านให้กลับคืนสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้าดั้งเดิม

ขอให้ท่านนึกเปรียบเทียบเรื่องกับโคมไฟฟ้า หากว่าเราดึงปลั๊กไฟฟ้าออกจากที่เสียบ วงจรของกระแสไฟฟ้าก็จะขาดลง ซึ่งจะยังผลให้แสงสว่างในหลอดต้องดับมืดลงไปด้วย แต่ถ้าเราเสียบปลั๊กไฟฟ้าเข้าไปอีก ไฟฟ้าก็จะส่องแสงสว่างต่อไปดังเดิม กระแสไฟฟ้านั้นทำงานเป็นปกติอย่างสม่ำเสมอ แต่สิ่งที่ทำให้เกิดภาวะเปลี่ยนแปลงคือปลั๊กไฟฟ้า มนุษย์เปรียบได้กับปลั๊กไฟฟ้าเพราะว่า หากเราไม่มีสัมพันธกรรมกับพระเจ้า เราก็ต้องเดินอยู่ในทางแห่งความมืดมน เราได้เลือกเดินตามวิถีทางของตนเอง ดังนั้นเราจึงเป็นคนบาป

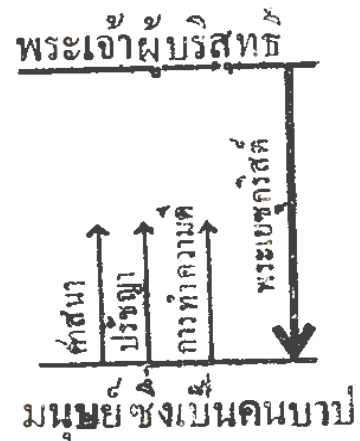
ขอให้เรามาศึกษาถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เรา ว่ามีอะไรบ้าง พระคัมภีร์เดิมกล่าวว่า ประชาชาติอิสราเอลต้องนำเครื่องสักการบูชา เช่น แกะ นกพิราบหรือวัวตัวผู้ ไปให้แก่บูโรหิตสัตว์เหล่านี้จะต้องมีลักษณะแข็งแรงสมบูรณ์ครบถ้วน ปราศจากความพิการต่างพร้อยหรือข้อตำหนิใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งในการกระทำเช่นนั้น ความคิดบาปของผู้ที่ถวายเครื่องสักการะบูชาจะได้ตกอยู่กับสัตว์เหล่านั้น พวกเขาจะนำสัตว์นั้นไปฆ่า และพวกบูโรหิตจะนำเอาเลือดของสัตว์นั้น ๆ ประพรมไว้ที่แท่นบูชา อันเป็นเครื่องหมายว่าเลือดของสัตว์ดังกล่าว เป็นเครื่องปิดบังซ่อนเร้นความคิดบาปของบุคคลที่ถวายเครื่องบูชานั้นเป็นการชั่วคราว ท่านพอจะเข้าใจบ้างไหมถึงเรื่องการถวายพระเมษโปดก ผู้ทรงเป็นลูกแกะพิเศษของพระเจ้า พระโลหิตของพระองค์มิใช่เพียงแต่ปิดบังซ่อนเร้นความคิดบาปของเราเพียงชั่วคราวเท่านั้น หากแต่สามารถชำระล้างได้ตลอดไปเป็นนิรันดร์พระเจ้าได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือพระเมษโปดกซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากต่างพร้อยหรือมลทินใด ๆ เพื่อให้พลีพระชนม์ หลังพระโลหิตของพระองค์บนไม้กางเขน เพื่อยกโทษความคิดบาปให้แก่เรา เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการยกบาป”

ท่านผู้อ่านบางคนอาจกล่าวว่า “ผมไม่ชอบคำสอนของศาสนา ที่เน้นเกี่ยวกับการหลังเลือดมากนัก เพราะดู ๆ แล้วเป็นศาสนาที่ไม่คิดอะไรกับการปฏิบัติของโรงฆ่าสัตว์” ข้าพเจ้าจำได้ว่าก่อนหน้าทีข้าพเจ้าจะหันมาเชื่อในพระเยซูคริสต์ ก็ได้เคยยกเอาข้ออ้างอันนี้ มาเป็นเครื่องสนับสนุนความขัดแย้งที่ข้าพเจ้ามีต่อเรื่องราวของพระคริสต์มาแล้ว ครั้งนั้นข้าพเจ้ายังฝังใจในความรักสวยรักงามอยู่ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า การหลังเลือดเช่นนี้ ไม่เหมาะกับบรรณนิมของข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเข้าใจในหลักความจริงนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงกล่าวด้วยความจริงใจว่า ในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นไม่มีความจริงอื่นใด ที่ล้ำค่าไปกว่าความจริงที่ว่า “บุตรมนุษย์เสด็จมาเพื่อแสวงหาและช่วยผู้หลงหายให้รอด” พระองค์เสด็จมาเพื่อ “ประทานพระองค์เอง เป็นค่าไถ่ของคนเป็นอันมาก” และ “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการยกบาป”

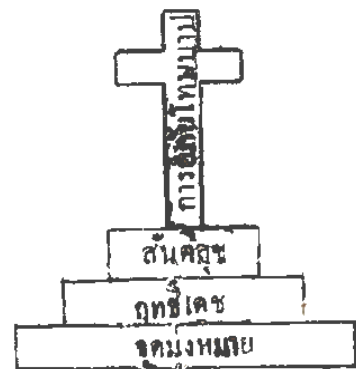
หากเราศึกษาถึงหลักคำสอนของศาสนาต่าง ๆ ทั่วโลก เราก็จะทราบว่า หากปราศจากไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์แล้ว ก็จะไม่มีการยกโทษความผิดบาปได้เลย ศาสนาส่วนใหญ่ยึดมั่นในหลักปรัชญาที่ว่า การกระทำคุณงามความดีเป็นหนทางนำไปสู่ความรอด มนุษย์เห็นพ้องกับแนวความคิดที่ว่า ถ้าความดีของเขามีมากกว่าความชั่ว มากกว่าความชั่ว เขาก็จะได้ไปสวรรค์ แต่ถ้าหากว่าความชั่วของเขามีมากกว่าความดี เขาก็จะต้องตกนรก (ถ้านรกมีอยู่จริง) แน่ละเขาย่อมจะไม่มีทางรู้เลยว่า เขาจะไปได้ไปสวรรค์หรือลงสู่นรก จนกว่าชีวิตของเขาล่วงพ้นไปเสียก่อน ช่างน่าเศร้าใจเหลือเกินที่มนุษย์มายึดมั่นในหลักที่หละหลวมและไม่สมบูรณ์เช่นนี้ พระเจ้าได้ทรงสัญญาแล้วว่า เราสามารถรู้จักพระองค์และมีความสามัคคีกับพระองค์ได้ตั้งแต่ บัดนี้ ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ทั้งนี้โดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรของพระองค์

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ครั้งหนึ่งภายหลังที่ข้าพเจ้า เสร็จจากการกล่าวคำปราศรัยต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งแล้ว ได้มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งสนใจไม่ยอมจากไป พวกเขาได้ห้อมล้อมใต้ถามข้าพเจ้าถึงวิธีการที่จะเป็นคริสเตียน ว่าจะต้องทำอะไร และในบรรดาหนุ่มสาวเหล่านั้นมีนักศึกษาหนุ่มชาวอินเดียคนหนึ่งนักถือศาสนาฮินดูรวมอยู่ด้วย และระหว่างที่ข้าพเจ้าตอบคำถามของบรรดานักศึกษาเหล่านั้น นักศึกษาชาวอินเดียผู้นี้ได้เดินไปมา ด้วยความหงุดหงิดไม่พอใจและในที่สุดก็ได้ขำขันว่า “พวกคุณคริสเตียนถือดีอย่างไรจึงกล่าวว่าพระเยซูคริสต์เป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะนำมนุษย์ไปถึงพระเจ้าได้ ผมคิดว่าเป็นเพียงวิถีทางหนึ่งเท่านั้น ศาสนาทุกศาสนาต่างก็เป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่พระเจ้าได้เช่นเดียวกัน” ข้าพเจ้าจึงได้อ้างถึงข้อเขียนของผู้ที่มีชื่อเสียงยิ่งคนหนึ่งของศาสนาฮินดู ในนักศึกษามุมนั้นฟัง คือข้อเขียนของท่านมหาตมะคานธี ผู้ซึ่งได้อุทิศทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเพื่อศาสนาของท่านด้วยความศรัทธา ท่านได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งในหนังสืออัตตะชีวิตของท่านว่า “มันเป็นสิ่งที่ทรมานใจข้าพเจ้าตลอดมาที่ทราบว่า ข้าพเจ้ายังคงอยู่ไกลแสนไกลจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ารู้ว่า พระองค์ทรงเป็นชีวิตจิตใจของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าความชั่ว ความผิดบาปของข้าพเจ้านั่นเองที่เป็นอุปสรรคขวางกั้นไม่ให้ข้าพเจ้าไปถึงพระองค์ได้” นักศึกษาหนุ่มชาวอินเดียผู้นี้ นอกจากจะมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในศาสนาอย่างแรงกล้าแล้ว เขายังมีความฉลาดปราดเปรื่องอย่างยอดเยี่ยมอีกด้วย ต่อมาภายหลังเขาได้สำเร็จการศึกษา ได้รับปริญญาเอกถึงสองแขนง คือปริญญาเอกในสาขาฟิสิกส์และปริญญาเอกในสาขาเคมี

ภายหลังจากที่ได้สนทนาปราศรัยปรับความเข้าใจกันแล้ว ความขุนเคืองของนักศึกษาหนุ่มผู้นั้นได้ผ่อนคลายลง เขาเริ่มเข้าใจว่าการมีความเชื่อในพระคริสต์นั้นมีความแตกต่างจากความเชื่อของเขาอยู่มาก เรื่องราวของพระคริสต์มิใช่เป็นเพียงหลักปรัชญา หรือหลักคำสอนที่มนุษย์สรรสร้างขึ้นเอง หากแต่เป็นทางที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้เพื่อตอบสนองความจำเป็นของมนุษย์ โดยการอภัยโทษความผิดบาปให้แก่มนุษย์ ชายหนุ่มผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเชื่อว่าหามะกานธิดาคือพระเจ้า แต่บัดนี้เขายอมรับว่าไม่ว่าเขาจะเป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในศาสนาอันใดเพียงใดและพยายามอ่านคัมภีร์และคำสอนที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ มากมายหลายเล่ม ทั้งได้อธิษฐานและร่วมในพิธีต่าง ๆ ทางศาสนาของเขาอยู่เสมอ แต่เขาก็ไม่ได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย ข้าพเจ้าได้ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างชีวิตของเขา กับชีวิตของเพื่อนนิสิตนักศึกษาคริสเตียนเหล่านั้น เขาได้ยอมรับว่า ชีวิตของเขาขาดสิ่งที่เพื่อนคริสเตียนเหล่านั้นมีอยู่และก็เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า สิ่งที่เขาขาดนั้นก็คือองค์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งสถิตอยู่ภายในคริสเตียนเหล่านั้น และได้อภัยโทษในความผิดบาปให้แก่เขาแล้วนั่นเอง ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาเกือบหนึ่งชั่วโมงในการอธิบายและชี้ให้นักศึกษาชาวอินเดียผู้นี้ เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างเรื่องราวของพระคริสต์กับศาสนาอื่น ๆ ของโลก หากว่าเราจะหยิบยกเอาศาสนาออกจากศาสนาเหล่านั้นแล้ว ศาสนานั้นก็ยังคงรูปอยู่ อาจมีการเปลี่ยนแปลงบ้างก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งตรงกันข้ามกับเรื่องราวของพระเยซู ถ้าหากตัดพระเยซูคริสต์ออกเสียแล้ว ก็จะไม่เหลืออะไรเหลืออยู่เลย ในที่สุดนักศึกษาหนุ่มผู้นี้ก็เห็นแสงสว่างและเข้าใจความจริงอันยิ่งใหญ่ ในการอภัยโทษความผิดบาปของมนุษยชาติโดยที่องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราต้องพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ เป็นเครื่องสักการบูชาที่ไม่กางเขน นักศึกษาหนุ่มผู้ซึ่งเคยได้แสวงหาพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจผู้นี้ บัดนี้ก็มีศรัทธาและอธิษฐานอัญเชิญพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งฟื้นคืนพระชนม์ และทรงพระชนม์อยู่ตลอดกาล ให้เสด็จเข้ามาประทับอยู่ในจิตใจของเขา และโปรดอภัยโทษความผิดบาปทั้งปวงของเขา ทั้งยอมรับพระองค์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นเจ้าชีวิตของเขา พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลาย ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” พระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอภัยโทษในความผิดบาปของมนุษย์ได้

พระเยซูไม่เพียงแต่มีฤทธานุภาพเป็นเอกหาผู้ที่เสมอเหมือนมิได้ โดยที่พระองค์ทรงเป็นเพียงผู้เดียวที่ยกโทษความผิดบาปของเราได้เท่านั้น หากแต่พระองค์ยังทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถประทานจุดมุ่งหมาย สันติสุข และฤทธิ์เดชให้แก่เรอีกด้วย ก่อนอื่นขอให้เราพิจารณาถึงความหมายของการมีจุดมุ่งหมายในชีวิตเสียก่อน ท่านคงจะยังจำได้ว่าข้อพระธรรมโคโลสี 1:16 กล่าวว่า พระเจ้าได้ทรงสร้าง

จักรวาลและสรรพสิ่งทั้งปวงโดยพระบุตร และในที่สุดทุกสิ่งทุกอย่างจะตกเป็นของพระบุตรของพระองค์ เราจะเห็นได้ว่า พระองค์ทรงมีจุดมุ่งหมายในการสร้างทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล ฉะนั้นจึงมีความเป็นระเบียบ มีระบบ และมีโครงสร้างอย่างดีเยี่ยม

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้อยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง ในบรรดาสິงเหล่านี้ มนุษย์เท่านั้นที่พระองค์ทรงสร้างให้มีสติปัญญาอันเลิศใฝ่มีเสรีภาพมีสิทธิ์ในการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามที่ตนเห็นสมควร มนุษย์สามารถที่จะรับหรือปฏิเสธพระเจ้าได้ และคนส่วนมากก็พากันปฏิเสธพระองค์ด้วยพฤติกรรมอันน่าเศร้าเช่นนี้เอง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระองค์จึงไม่อาจทราบถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของพวกเขาได้

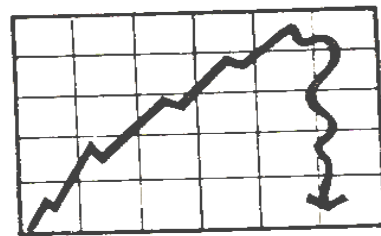
คงไม่มีผู้รับเหมาะก่อสร้างคนใดที่คิดจะก่อสร้างอาคารที่สวยงาม ดำเนินการก่อสร้างโดยไม่ศึกษาแบบแปลนที่เขียนไว้ หรือปรึกษาผู้ออกแบบเองเสียก่อน เมื่อเป็นเช่นนี้ เหตุใดเราจึงยอมเป็นโง่เขลา พยายามสร้างชีวิตของเราขึ้นมา โดยมีได้ขอปรึกษาจากสถาปนิกแห่งชีวิตผู้ยิ่งใหญ่ คือองค์ผู้ซึ่งทรงสร้างเราขึ้นมา และสร้างขึ้นมาด้วยพระประสงค์อันอัศจรรย์ของพระองค์ พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ฝ่ายเราทั้งหลายรู้แล้วว่า พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ตามพระคำของพระองค์”(โรม 8:28) ฉะนั้นถ้าหากว่าท่านกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า โดยไม่ขัดขืน ไม่ว่าพระองค์จะส่งท่านไปอยู่ ณ ที่ใด หรือสั่งห้ามไม่ให้ทำอะไรแล้ว ท่านก็จะได้รับพระพรอันใหญ่หลวงจากพระองค์ พระเจ้ามิได้ทรงปกครองเราด้วยอาญาสิทธิ์อันเด็ดขาดของพระองค์โดยตรง หากแต่ทรงสร้างกฎเกณฑ์ของพระองค์ขึ้นมา เพื่อปกครองสรรพสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้นมา ซึ่งถ้าหากว่าเราฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้นนี้เราก็ต้องได้รับผลตอบแทนในบั้นปลาย เช่นเดียวกับที่หากว่าเราฝ่าฝืนกฎแห่งความโน้มถ่วง เราก็จะได้รับผลตอบแทนหากว่าเราฝ่าฝืนกฎจราจรเราต้องได้รับการปรับโทษ การไม่เคารพต่อกฎจราจรไม่เพียงแต่จะก่ออันตรายให้แก่ชีวิตของผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น หากยังก่อให้เกิดภัยอันตรายให้แก่คนอื่นอีกด้วย *หากว่าเราฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของพระเจ้า จะเกิดผลเสียแก่เราในที่สุด*

ดร. พิทธิรม โขโรกิน ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงยิ่ง ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเป็นเวลาหลายปี ได้แสดงสถิติการหย่าร้าง ของคู่สมรสชาวอเมริกันว่า โดยถัวเฉลี่ยแล้ว คู่สมรสชาวอเมริกันทุก ๆ ร้อยคู่ จะลงเอยด้วยการหย่าร้าง ถึง 40 คู่ หรือ 40% สถิตินี้ตรงกันข้ามกับคู่สมรสที่เป็นคริสเตียนผู้ซึ่งมีการนมัสการพระเจ้า อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และอธิษฐานร่วมกันซึ่งมีสถิติการหย่าร้างน้อยที่สุด กล่าวคือ ในจำนวนคู่สมรส 1015 คู่ จะมีการหย่าร้างเพียง 1 คู่เท่านั้น ซึ่งเมื่อคิดตามอัตราส่วนแล้วไม่ถึง .01% เสียด้วยซ้ำทั้งนี้ก็เพราะว่าพระเยซูคริสต์ทรงทำให้วิถีชีวิตของคู่สมรสคริสเตียน ผิดแปลกไปจากชาวโลกนั่นเอง พระองค์ทรงทำให้ชีวิตสมรสมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ใคร

เล่าจะอาจหาญเอาชีวิตสมรสของตนเป็นเดิมพันโดยปราศจากพระคริสต์ ท่านอาจจะสงสัยว่า “ผมไม่เข้าใจเลยว่า พระคริสต์ทรงสามารถทำให้ชีวิตสมรสของคนเรา แตกต่างกันอย่างมากมายเช่นนี้ได้อย่างไร?” คำตอบง่ายมาก ในชีวิตของท่านนั้นมีบัลลังก์อยู่ ถ้าหากว่าท่านเป็นผู้ครอบครองบัลลังก์ชีวิตด้วยตนเอง โดยความยึดมั่นถือมั่นในตนเองเป็นใหญ่ เมื่อท่านสมรสกับผู้ที่ยึดมั่นถือมั่นในตนเอง เช่นเดียวกับท่าน ความอ่อนนุ่มผ่อนปรนต่อกันก็ย่อมเกิดขึ้นได้ยาก ในที่สุดก็หลีกเลี่ยงความบาดหมางใจและความริ้วฉานไปไม่พ้น แต่ถ้าหากว่าพระเยซูคริสต์ประทับอยู่บนบัลลังก์ชีวิตจิตใจของทั้งสามีและภรรยาแล้ว ความบาดหมางใจกันก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชาชีวิตของคนทั้งสอง ผลที่ได้รับก็คือความสงบสุข ความริ้วฉานไม่ลงรอยต่อกัน ก็จะกลับกลายเป็นความเข้าอกเข้าใจ ความเกลียดชังก็จะกลายเป็นความรัก ข้าพเจ้าเคยมีโอกาสร่วมอธิษฐานกับสามีภรรยาหลายคู่ ซึ่งในชีวิตสมรสของเขาเต็มไปด้วยความริ้วฉาน จนถึงขั้นแทบว่าจะหย่าร้างกัน ชีวิตความเป็นอยู่และบ้านเรือนของคนเหล่านั้นเต็มไปด้วยความโกลาหลวุ่นวาย เต็มไปด้วยความขุ่นข้องหมองใจซึ่งกันและกัน แต่เมื่อเขาเหล่านั้นยอมมอบชีวิตจิตใจแก่พระเยซูคริสต์แล้ว ความสมานฉันท์ ความสงบสุข และความรัก ก็เข้าครอบครองบ้านช่องและจิตใจของพวกเขา แน่ละเราทุก ๆ คนสามารถรับเอาหลักความจริงนี้มาใช้ในชีวิตของเราได้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสงบสุขครบถ้วนบริบูรณ์โดยปราศจากพระคริสต์

ในปี 1923 ได้มีการประชุมที่สำคัญยิ่งที่โรงแรม เอ็ดจ்வอเตอร์บิชในกรุงชิคาโก ผู้ที่เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้นประกอบด้วยผู้ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจด้านการเงินมากที่สุด คือประธานบริษัทเหล็กกล้าอิสระที่ใหญ่ที่สุด ประธานบริษัทสาธารณูปโภคที่ใหญ่ที่สุด ประธานบริษัทผลิตแก๊สที่ใหญ่ที่สุด นักแก๊งค์ไร้อาวุธที่ใหญ่ที่สุด ประธานบริษัทแลกเปลี่ยนใบหุ้นแห่งกรุงนิวยอร์ก ประธานธนาคารเพื่อการลงทุนระหว่างชาติ และรัฐมนตรีที่สำคัญคนหนึ่งของอเมริกา แน่ละเราจะต้องยอมรับว่านี่คือการชุมนุมของกลุ่มชนที่ได้รับผลสำเร็จอย่างมากที่สุดในชีวิต เพราะอย่างน้อยที่สุดบุคคลเหล่านั้นต่างก็เป็นผู้ที่ได้ค้นพบ “เคล็ดลับแห่งการแสวงหาเงินทอง” ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

ขอให้เราพิจารณาดูต่อไปอีกว่า 25 ปี หลังจากนั้นได้มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขาบ้าง ชาลส์ ฮวบ ประธานบริษัทเหล็กกล้าที่ใหญ่ที่สุด ต้องตายลงในลักษณะบุคคลล้มละลาย และในช่วงระยะเวลา 5 ปีก่อนตายนั้น เขาต้องดำรงชีพอยู่ด้วยเงินกู้ยืมหนี้สินล้นพ้นตัว ซามูเอล อินซูล ประธานบริษัทสาธารณูปโภคที่ใหญ่ที่สุด

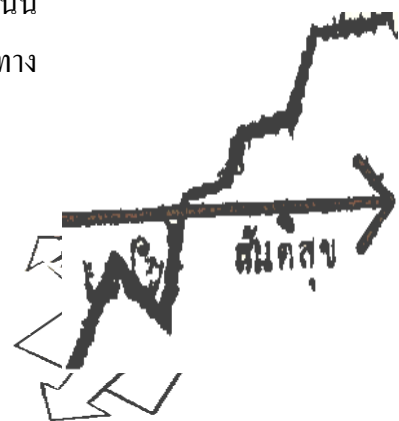
ต้องหลบหนีหนีอาญาแผ่นดินไปตายในต่างประเทศในสภาพที่สิ้นเนื้อประดาตัว โฮวาร์ด ฮอบสัน ประธานบริษัทผลิตแก๊สที่ใหญ่ที่สุด กลายเป็นผู้วิกลจริตไปในที่สุด

อาร์เธอร์ คอตตอล นักแก๊งค์ฆ่าตัวตายที่ใหญ่ที่สุด ต้องตายในต่างประเทศในลักษณะที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ริชาร์ด วิทนี่ ประธานบริษัทแลกเปลี่ยนใบหุ้นแห่งกรุงนิวยอร์กได้รับการปลดปล่อยให้ออกจากคุก ซิงซิงเพนนิเทนเจียร์เมื่อเร็ว ๆ นี้ แอลเบิร์ต ฟอแลร์ รัฐมนตรีคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ได้รับการผ่อนผันโทษเพื่อจะได้กลับไปตายในบ้านของเขาเอง เจสสิ ลิเวอร์มอร์ นักธุรกิจผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งย่าน วอลล์สตรีท อีวอร์ ครูเกอร์ ผู้ผูกขาดการค้าที่มีอำนาจมากที่สุดในโลก และลีโอเนเฟรนเซอร์ ประธานธนาคารเพื่อการลงทุนระหว่างชาติ ทั้งสามคนหลังนี้ฆ่าตัวตาย บุคคลทั้งเก้าคนนี้ได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างดีเยี่ยม แต่ไม่มีใครสักคนหนึ่งที่เรียนรู้ถึงวิถี การดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

ตลอดเวลาหลายปีในช่วงชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้พบเห็นและตระหนักในความจริงที่ว่า บุคคลที่รู้จักพระเยซูคริสต์นั้น ล้วนแต่เป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต ส่วนผู้ที่ไม่รู้จักพระเยซูคริสต์นั้น เปรียบเสมือนเรือซึ่งล่องลอยไปตามคลื่นลมในทะเล โดยปราศจากหางเสือ และปราศจากผู้ถือท้าย ไม่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน สุดแต่แต่กระแสลมและคลื่นลมจะพัดพาไปไม่ว่าท่านจะเป็นคนฉลาดปราดเปรื่อง หรือเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตฝ่ายโลกสักเพียงใดเป็นต้นว่าเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง เป็นนักศึกษาที่เก่งกาจ เป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ หากว่าท่านไม่รู้จักองค์พระเยซูคริสต์แล้ว ท่านก็จะมีจุดมุ่งหมายอย่างแท้จริงในชีวิตของท่านไม่ได้เลย พระเจ้าได้ทรงสร้างเราขึ้นมาสำหรับพระองค์เอง ดังที่เชนด์ ออกัสติน ได้กล่าวไว้ เมื่อหลายศตวรรษมาแล้วว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสร้างข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อพระองค์เอง และจิตใจของข้าพเจ้าทั้งหลาย หากความสงบสุขไม่ได้เลย トラบจนกว่าจะได้พบที่พึ่งพิงในพระองค์” เอช.จี.เวลล์ นักประวัติศาสตร์และนักปรัชญาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ได้กล่าวไว้เมื่อเขามีอายุได้ 61 ปีว่าดังนี้ “ข้าพเจ้าไม่มีความสุขเลย ข้าพเจ้าไม่อาจค้นพบให้หลุดพ้นจากบ่วงหรือโซ่ตรวนแห่งชีวิตที่ผูกมัดได้เลย” จินตกีไวบรอนกล่าวว่า “วันเวลาในชีวิตของข้าพเจ้า ช่างแห้งแล้งเหลือเกิน เปรียบดังต้นไม้ที่ยืนต้นอยู่อย่างอับเฉา ใบเหี่ยวแห้ง ปราศจากดอกและผล เต็มไปด้วยหนอนชอนไซ และโรกภัยที่สร้างความผิดหวังให้ตลอดเวลาสิ่งที่ยังเหลือไว้แก่ข้าพเจ้า ก็คือความโศกเศร้าอาดูร” โทโร นักวรรณคดีผู้ปรื่องปราดผู้หนึ่งกล่าวว่า “มนุษย์ส่วนมากดำรงชีวิตอยู่อย่างหมกหมัวโดยไม่รู้สึกตัว” ราล์ฟ บาร์ทอน นักเขียนการ์ตูนชั้นเยี่ยมของสหรัฐอเมริกา ก่อนหน้าที่เขาจะฆ่าตัวตาย ได้เขียนข้อความ และเอาเข็มกลัดติดหมอนไว้ ใจความว่า “ตลอดชีวิตของผมไม่ค่อยประสบปัญหายุ่งยากมากนัก ผมมีเพื่อนมากมาย ประสบผลสำเร็จในวิชาชีพอย่างยิ่งใหญ่ ผมแต่งงานและหย่าร้างกับภรรยาคนแล้วคนเล่า ย้ายที่อยู่จากบ้านนี้ไปยังบ้านนั้นอยู่เสมอ และเดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศที่ใหญ่ ๆ ของโลกมากมายหลายแห่ง แต่ผมเอือมระอาต่อชีวิตที่จำเจอยู่กับเครื่องผ่อนแรงที่ใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละวัน” ปาสคาล นักปรัชญาและนักฟิสิกส์ชาวฝรั่งเศสกล่าวว่า “ในจิตใจของมนุษย์ทุกคนมีช่องว่าง ซึ่งพระเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้น สามารถเติมให้

เต็มได้ โดยทางพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” ข้าพเจ้าขอพูดโดยตรงไปตรงมาได้เลยว่า ในชีวิตของท่านมีช่องว่างนี้อยู่เช่นกัน ข้าพเจ้าไม่รู้จักท่านหรอกและไม่จำเป็นต้องรู้จักท่านด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้ท่านสำรวจจิตใจของตนเองด้วยความซื่อสัตย์ หากว่าท่านไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ ท่านก็กำลังพูดในวันนี้ว่า “ถูกแล้ว ในชีวิตของข้าพเจ้ามีช่องว่างอยู่ ข้าพเจ้าไม่พอใจกับชีวิตของข้าพเจ้าเลย” และท่านจะไม่พอใจตลอดไปจนกว่าท่านจะทูลเชิญให้พระเยซูคริสต์ ดำรงให้ท่านทราบถึงจุดประสงค์ของพระองค์ในการทรงสร้างท่านขึ้นมา เพราะท่านก็ทราบแล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใด ศาสนาอื่นใดหรือปรัชญาใดในโลก ที่สามารถเผยให้ท่านทราบถึงจุดประสงค์นี้ได้ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา” (ยอห์น 14:6) เมื่อท่านยอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะทรงเปิดเผยให้ท่านทราบถึงจุดประสงค์ ในการที่พระองค์ได้ทรงสร้างท่านขึ้นมา

พระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถยกโทษความผิดบาปให้แก่เราได้ พระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานจุดมุ่งหมายในชีวิตให้แก่ท่านได้ และพระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานสันติสุขให้แก่ท่านได้ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นองค์สันติราช ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวซึ่งว่า “มวลมนุษยทั้งหลายไม่เคยมีใครได้รับสันติสุขที่แท้จริงเลย ไม่ว่าจะเป็นในจิตเอกชนหรือในที่ประชุมเพื่อความสันติของโลกก็ตาม จนกว่าองค์สันติราชจะเป็นผู้ครอบครองในจิตใจของมนุษย์” “พระเยซูตรัสไว้ในพระธรรมยอห์น 14:27 ว่า “เรามอบความสุขไว้แก่ท่านทั้งหลาย ความสุขของเรา เราให้แก่ท่าน เราให้แก่ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย” และอีกตอนหนึ่ง พระองค์ได้ตรัสไว้ในพระธรรมมัทธิว 11:28 ว่า “บรรดาผู้ลำบากเหน็ดเหนื่อยจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” ท่านที่เป็นนิสิตนักศึกษา บางทีขณะนี้ท่านอ่านหนังสือเล่มนี้ อาจกำลังรู้สึกกลัวและท้อแท้ในการศึกษา ท่านอาจมีความกังวลใจเกี่ยวกับคะแนนการเรียน เกี่ยวกับชีวิตในสังคม เกี่ยวกับฐานะการเงิน และปัญหาทางบ้านของท่านก็ได้ ท่านอาจกล่าวว่า “แน่ละใคร ๆ ก็มีปัญหาคู่กันทั้งสิ้น” ถูกแล้วแม้คริสเตียนเองก็ไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับยกเว้น จากการเผชิญกับปัญหาเหล่านี้เช่นเดียวกัน การเป็นคริสเตียนมิได้หมายความว่า จะได้รับความสุขสมบูรณ์พร้อมทุกด้านสำหรับชีวิตในโลกนี้แต่อย่างใดไม่ หากแต่หมายความว่า ท่านจะมีพระเยซูคริสต์ประทับอยู่กับท่าน ผู้ซึ่งตรัสว่า “จงสงบเงียบเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปเป็นนิจกว่าจะสิ้นโลก เราจะไม่ละท่านไว้เลย หรือเราจะไม่ทิ้งท่านเสียเลย ความสุขของเรา เราให้แก่ท่าน”

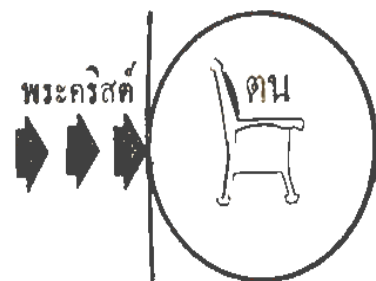
หลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปพูดในที่ประชุมของผู้นำคริสเตียนนานาชาติในกรุง วอชิงตัน ดี.ซี. ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าก็ได้รับเชิญให้กล่าวคำปราศรัยในการประชุมอธิษฐานหลังอาหารเช้า ซึ่งท่านประธานาธิบดีได้จัดขึ้น ในเวลานั้นข้าพเจ้าได้พบกับผู้บังคับการเรือผู้หนึ่งซึ่งร่วมอยู่ด้วย เขาเป็นเพื่อนเก่าของข้าพเจ้าเมื่อครั้งอยู่มหาวิทยาลัยด้วยกัน เขาบอกว่าเมื่อเขาเห็นชื่อของข้าพเจ้า เขาก็รีบ ตามหาตัวข้าพเจ้า เมื่อพบกันแล้วเขาได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงความเศร้าโศกเสียใจในการที่เขาต้องสูญเสียบุคคลที่เขารักมากที่สุดเมื่อไม่นานมานี้ เขาขอร้องให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมเยียนเขาที่บ้าน เพื่อจะได้พูดคุยกับเขาและภรรยาเป็นการส่วนตัวโดยเฉพาะ ซึ่งข้าพเจ้าก็ยินดีไปเยี่ยมเขาตามคำเชิญนั้น ในระหว่างที่เราสนทนาร่วมกันในวันนั้น ทั้งเขาและภรรยาต่างก็ได้ทูลเชิญพระเยซูคริสต์ ให้เป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าของเขา เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จเข้ามาประทับอยู่ในชีวิตของเขาทั้งสองแล้ว เขาก็ได้รับประสบการณ์แห่งสันติสุขอย่างน่าประหลาดในจิตใจของเขาชีวิตของเขาทั้งสองได้รับการเปลี่ยนแปลง ในปีต่อมาข้าพเจ้าก็ได้รับเชิญให้ไปพูดในที่ประชุมคริสเตียนชั้นนำนานาชาติ ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. นี้ อีกและเพื่อนผู้บังคับการเรือของข้าพเจ้าผู้นี้ก็มาร่วมประชุมในครั้งนี้อีกเช่นเดียวกันเขาได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงความเศร้าโศกที่เกิดขึ้นแก่เขาอีกว่า หลังจากที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมเยียนเขารั้งนั้นแล้ว บุตรสาวของเขาอีกคนหนึ่งก็ได้ล้มป่วยลง ด้วยโรคมะเร็งในระบบประสาท และในที่สุดก็ต้องตายลงด้วยโรคร้ายนี้ เขากล่าวว่าแม้จะได้จัดหานายแพทย์ฝีมือดีมาเฝ้ารักษา แต่ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตไว้ได้ เขารักบุตรสาวคนนี้มาก แต่บัดนี้บุตรสาวของเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมบรรยากาศที่เขากับข้าพเจ้าได้พูดคุยกันในวันนั้นเป็นอันขาด เขายิ้มกับข้าพเจ้าด้วยความเข้าใจ และกล่าวว่า “แม้ว่าผมไม่เข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ผมและภรรยารักบุตรของเราและไม่พึงปรารถนาที่จะให้บุตรของเราจากเราไป ตลอดเวลาที่บุตรของเราป่วยและเมื่อได้ล่วงลับไปแล้ว เราทั้งสองก็ได้ตระหนักว่า พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสถิตอยู่กับเราอย่างแท้จริง เราต่างก็ไม่เข้าใจในเหตุการณ์เช่นนี้ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งซึ่งเรารู้แน่แก่ใจก็คือตลอดระยะเวลาที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เราได้รับความสงบสุข ซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจใด ๆ ทั้งสิ้น”

ความเศร้าโศกเสียใจ และความทุกข์ระทมเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับท่าน แต่พระคริสต์องค์สันติราชทรงคอยที่จะให้ท่านเชิญพระองค์ให้ประทับบนบัลลังก์ชีวิตจิตใจของท่าน เพื่ออภัยโทษบาปให้แก่ท่าน ประทานจุดมุ่งหมายในชีวิตของท่าน และประทานสันติสุขให้แก่ท่าน ทั้งนี้เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานฤทธิ์เดชในการดำรงชีวิตใหม่แก่ท่านได้ มีหลายคนพูดกับข้าพเจ้าว่า “ผมอยากจะเป็นคริสเตียน แต่ถ้าเป็นคริสเตียนแล้ว ผมก็เชื่อแน่ว่าไม่สามารถจะดำเนินชีวิตคริสเตียนได้อย่างครบถ้วน คุณไม่ทราบถึงความผิดพลาดต่าง ๆ ที่ผมได้กระทำมา ตลอดจนความขุ่นเคืองใจหลายอย่างซึ่งเกาะกินใจผมอยู่ ความโน้มเอียง ในการที่จะกระทำความคิด การฝ่าฝืนศีลธรรม การดื่มสุรายา

มาอย่างหัวร่า น้ำ กล่าววาจาหยาบคาย และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายนัก ผมไม่เชื่อว่าผมจะสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนได้อย่างถูกต้อง เท่าที่ควร” มีหลายคนได้ปรารภกับข้าพเจ้าเกี่ยวกับปัญหานี้หรือปัญหาคล้ายคลึงกันนี้ แต่เมื่อเขาได้ยอมมอบชีวิตให้แก่พระคริสต์แล้ว เขาก็ได้พบว่า ชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่เหนือธรรมชาติกล่าวคือ ทั้งท่านและข้าพเจ้า *ไม่สามารถที่จะดำรงชีวิตนี้ได้* ไม่ว่าเราจะเป็นคนดีสักเพียงใด แต่พระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเสด็จมาประทับอยู่ในเรา ทรงสามารถที่จะดำรงชีวิตของพระองค์ทั้งภายในเรา และ *โดยทางเราได้* เมื่อเป็นเช่นนั้น การดำรงชีวิตคริสเตียนจึงมิใช่ภาระของเรา แต่เป็นภาระของพระเยซูคริสต์ ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ซึ่งประทานฤทธิ์เดชให้แก่เรา เราเป็นแต่เพียงสื่อ หรือเครื่องมือ ซึ่งพระองค์ทรงใช้ดำเนินกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์เท่านั้น

นี่คือความจริงซึ่งพระเยซูได้สอนนิโคเดโม ผู้ซึ่งเข้าเฝ้าพระองค์ในคืนหนึ่ง (ยอห์น 3:1-21) นิโคเดโมเป็นขุนนางคนหนึ่งของชนชาติยิว เขาเป็นผู้ที่เคร่งครัดในศีลธรรมมาก และเป็นผู้นำทางศาสนา ยิวคนหนึ่ง เขาได้ทูลถามพระเยซูคริสต์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้อยู่ว่าท่านเป็นครูมาจากพระเจ้า เพราะว่าไม่มีผู้ใดอาจกระทำสิ่งมหัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น เว้นแต่พระเจ้าสถิตอยู่ด้วย” พระเยซูได้ตรัสตอบนิโคเดโมว่า “เราบอกท่านตามจริงว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” นิโคเดโมไม่เข้าใจในพระคำรัสนั้น จึงทูลถามอีกว่า “พระองค์ทรงหมายความว่า ข้าพเจ้าจะต้องเข้าไปในครรภ์ของมารดาใหม่ แล้วถือกำเนิดมาอีกเป็นครั้งที่สองกระนั้นหรือ?” พระเยซูจึงทรงอธิบายว่า “มิใช่เช่นนั้น ท่านได้บังเกิดครั้งหนึ่งแล้วทางฝ่ายเนื้อหนัง แต่การที่จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้านั้น ท่านต้องบังเกิดอีกครั้งหนึ่งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านทั้งหลายคงพอจะเข้าใจแล้วว่า เราบังเกิดฝ่ายเนื้อหนังก็เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ในโลกของเนื้อหนังนี้ แต่แผ่นดินของพระเจ้านั้นเป็นแผ่นดินฝ่ายจิตวิญญาณ และพระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราต้องการที่จะมีความสามัคคีกับพระองค์ เราก็จะต้องเป็นผู้ที่บังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณก่อน

ขอให้เรานึกถึงภาพตัวแก้วซึ่งเสียดลลานไปบนที่สกปรก จะเห็นได้ว่าในระยะนั้นมันเป็นเพียงตัวหนอนที่น่าเกลียดเต็มไปด้วยขนรุงรัง ถ้าหากว่าท่านสามารถพูดคุยกับมันรู้เรื่อง และถามมันว่า “เหตุใดเจ้าจึงลลานไปในที่สกปรกเช่นนี้เล่า? เหตุใดเจ้าจึงไม่บินไปในอากาศเหมือนกับผีเสื้อที่สวยงามเล่า? มันก็คงจะตอบท่านดังนี้ว่า “ฉันบินไปในอากาศไม่ได้หรอก เพราะว่าฉันเป็นแต่เพียงตัวหนอนอยู่บนพื้นดิน มีความสามารถเพียงแค่อลลานไปตามฝุ่นผงเช่นนี้เท่านั้น” แต่ถ้าท่านตอบว่า “ถ้าเราจะทำการผ่าตัดเจ้า ดึงปีกผีเสื้อที่สวยงามให้แก่เจ้าเล่า จะเป็นอย่างไร?” มันก็คงจะตอบท่านเช่นเดียวกันว่า “ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะทำเช่นนั้น”

และท่านอาจถามต่อไปว่า “เหตุใดเจ้าจึงไม่หัดบินบ้าง?” อย่างไรก็ตามข้อแนะนำเหล่านี้ล้วนแต่ไม่เป็นผลทั้งสิ้นเช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งพยายามที่จะเป็นคริสเตียน โดยอาศัยการกระทำคุณงามความดี การประพฤติที่ดี การร่วมประชุม อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์อธิษฐาน และอีกหลายอย่าง อันไม่ใช่การบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณดังที่พระเยซูคริสต์สั่งไว้ ต่อมาเจ้าตัวแก้วนั่นก็ชักใยห่อหุ้มตัวของมันเองเป็นดักแด้และเมื่อพ้นภาวะความเป็นดักแด้แล้ว มันก็จะออกมา กลายร่างเป็นผีเสื้อที่สวยงาม เราไม่เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของมันว่า เป็นไปได้อย่างไร เราเพียงแต่รู้ว่า ตัวแก้วนึ่งครั้งหนึ่งเคยคลาไคลไปตามฝูงนกที่สกปรก บัดนี้ได้กลายเป็นผีเสื้อที่สวยงามและโฉบบินไปในท้องฟ้า ชีวิตคริสเตียนก็เช่นเดียวกันนี้ เมื่อพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดทรงฟื้นคืนพระชนม์เสด็จเข้ามาประทับสถิตอยู่ภายในชีวิตของท่านแล้ว ท่านก็จะบังเกิดใหม่ทางฝ่ายวิญญาณจิต ท่านคงยังจำคำที่ข้าพเจ้าพูดไว้ในตอนต้น ๆ ว่า มีบัลลังก์อยู่ในชีวิตของแต่ละคนหากท่านเป็นผู้ครอบครองบัลลังก์นั้น คือ เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของท่านแล้ว อาจเป็นไปได้ว่าท่านยังไม่ได้เกิดใหม่เป็นคริสเตียน จากพระธรรมวิวรณ์ 3:20 เราทราบแล้วว่า พระองค์ทรงยืนที่ประตู (ประตูจิตใจ ประตูความคิด และประตูอารมณ์ของท่าน) และทรงเคาะอยู่ พระองค์ตรัสกับท่านดังนี้ว่า “ถ้าท่านจะเปิดประตูจิตใจต้อนรับเรา เราจะเข้าไป และมีความสามัคคีกับท่าน” พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า เมื่อเรารับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราแล้ว พระเจ้าประทานฤทธิ์เดชให้เรา ทั้งให้เรามีสิทธิที่จะเป็นบุตรของพระเจ้าและถ้าหากผู้หนึ่งผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ หรือพระคริสต์สถิตอยู่ในชีวิตของผู้ใดผู้นั้นจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตเก่าของเขาก็ล่วงผ่านไป และเขาได้รับสิ่งใหม่ทดแทน การมอบกายถวายชีวิตจิตใจให้แก่พระคริสต์นี้ รวมถึงการยอมมอบสติปัญญา ความรู้สึก ตลอดจนเจตนาธรรมทั้งหมดของท่านให้แก่พระองค์

เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะยกอุทาหรณ์มาอ้าง คือสมมุติว่าท่านได้ยินคำนิยามชมชอบของมหาชนต่อหญิงสาว หรือชายหนุ่มคนใดคนหนึ่ง ท่านก็ใฝ่ฝันที่จะได้พบเขาอยู่ตลอดเวลา และยิ่งเมื่อมีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กับบุคคลนั้น ท่านก็ยังตื่นตื่นยินดี ท่านอาจมีความดีมีค่าประทับใจ ในความเฉลียวฉลาด หรือรูปร่างอันมีเสน่ห์งดงามได้สัดส่วน ตลอดจนบุคลิกลักษณะและคุณสมบัติอื่น ๆ ของคนนั้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ท่านพึงพอใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น แต่ความพึงพอใจ ความประทับใจความนิยมนิยมชมชอบเหล่านี้เพียงพอแล้วหรือ ที่จะทำให้ท่านตัดสินใจแต่งงานกับบุคคลนั้น? มิได้เลย การแต่งงานมีสิ่งเกี่ยวข้องมากกว่าความพึงพอใจยกย่องสรรเสริญกันเป็นส่วนตัว เมื่อท่านและเขามีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น ท่านก็มีความคุ้นเคยกันมากขึ้น และท่านก็เกิดความรักซึ่งกันและกัน นี่เป็นการแต่งงานใจใหม่? ไม่ใช่ใจอีกเช่นกัน เพราะการแต่งงานนั้นยังคงมีสิ่งเกี่ยวข้องมากกว่านี้อีก เมื่อกาลเวลาล่วงเลยมาท่านกับเขาก็หมั่นกัน และแล้ววันแต่งงานก็

มาถึง ท่านย่อมรู้สึกตื่นเต้นระทึกใจเป็นอย่างยิ่ง พุศกันในด้านสติปัญญาแล้ว ท่านเชื่อว่าเขาหรือหล่อนผู้
ที่ท่านจะแต่งงานด้วยนั้น เป็นผู้ประเสริฐสุดสำหรับท่าน มากกว่าใคร ๆ ในโลก ส่วนในด้านความรู้สึก
และอารมณ์นั้น หัวใจของท่านจะเต้นถี่เร็วเป็นสองเท่าเมื่อท่านได้อยู่ใกล้ชิดกับเขาหรือหล่อนผู้นั้น แต่
สิ่งหนึ่งซึ่งสำคัญยิ่งกว่านั้นกำลังจะเกิดขึ้นแล้ว คือ ในวาระที่ท่านกับคู่สมรสของท่านยืนอยู่ต่อหน้า
ศิษยาภิบาล หรือผู้ที่มีอำนาจหน้าที่จะให้ท่านกับคู่สมรสของท่านแลกเปลี่ยนคำสัตย์ปฏิญาณกันได้ คือ
ทั้งท่านและคู่สมรสของท่านจะมอบพลังจิตใจให้กันและกัน การสมรสที่ปราศจากการมอบทุกสิ่งทุก
อย่างให้แก่กันและกัน ย่อมมิใช่เป็นการสมรสที่แท้จริง เมื่อการสมรสได้เสร็จสิ้นลงแล้วก็นับว่า ท่าน
ได้รับทุกสิ่งที่มีความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสตามความปรารถนาของท่าน ซึ่งรวมตลอดถึงการได้มีความ
สมัครสมานทางด้านจิตใจ ได้รับความโอบอ้อมผ่อนปรน การแลกเปลี่ยนในด้านความนึกคิดหรือ
สติปัญญา ตลอดจนความกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการตัดสินใจกระทำสิ่งใด ๆ การที่ผู้
หนึ่งผู้ใด จะเป็นคริสเตียนก็เช่นเดียวกันนี้ กล่าวคือ เขาจะต้องยอมมอบชีวิตจิตใจของเขาทั้งหมดให้แก่
พระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความสามารถ ความรู้สึกหรือเจตนาธรรมณ์

ท่านผู้อ่านบางท่านอาจกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อชำระหนี้แห่งความผิดบาปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเช่นนี้
ตลอดมา ข้าพเจ้ายังมิใช่คริสเตียนอีกหรือ?” แน่นอนที่เดียวท่านจะไม่มีวันเป็นคริสเตียนเป็นอันขาด
หากท่านไม่ยอมมอบชีวิตจิตใจหรือพลังใจของท่านให้แก่พระองค์ ท่านผู้อ่านบางท่านอาจกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าจำได้ว่าตอนที่ข้าพเจ้าได้ยื่นคำเทศนาที่คมคายขณะเข้าร่วมประชุมฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณอยู่นั้น
หรือขณะเข้าร่วมประชุมนมัสการที่ในคริสตจักรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามี
ความตื่นเต้น และมีประสบการณ์ทางด้านอารมณ์อย่างมากมาในตอนนั้น
จนข้าพเจ้าได้เดินออกไปข้างหน้าที่ประชุมตามคำเชิญ เพื่อรับคำปรึกษา ถึง
ขนาดนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ข้าพเจ้าเป็นคริสเตียนอีกหรือ? บางคนอาจ
พูดว่า “ข้าพเจ้าไปโบสถ์เป็นประจำ อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และ
อธิษฐานทุกวัน และพยายามดำเนินชีวิตอย่างดีที่สุด ข้าพเจ้ายังไม่ใช่คริส
เตียนอีกหรือ?” ข้าพเจ้าขอบอกท่านในที่นี้ว่า トラบใดที่ท่านยังไม่ได้มอบบัลลังก์ชีวิตหรือพลังใจของ
ท่านให้แก่พระคริสต์แล้ว ท่านก็ยังไม่เป็นคริสเตียน การมอบบัลลังก์หรือพลังใจของท่านให้แก่พระ
คริสต์นั้น เป็นกุญแจที่จะเปิดประตูไปสู่ความเป็นคริสเตียน ตลอดจนเคล็ดลับในการดำเนินชีวิตคริส
เตียน ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยชัยชนะ

มีชายหนุ่มผู้หนึ่งซึ่งเป็นทั้งนักกีฬา และผู้นำในสังคมที่มีชื่อเสียงมาก เขาปรารถนาที่จะเป็น
คริสเตียน แต่มีความรู้สึกหวั่นเกรงเช่นเดียวกับบุคคลอื่น อีกเป็นอันมาก และดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัย

ของพระองค์ เขาได้วางแผนการเกี่ยวกับชีวิตของเขาไว้แล้วอย่างรัดกุมแต่irroที่ว่าจะเป็นคริสเตียน ด้วยเกรงว่าพระเจ้าจะทรงเปลี่ยนแผนการชีวิตของเขาเสีย ขณะที่ข้าพเจ้าและชายหนุ่มผู้นั้นได้สนทนาปราศรัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าได้อธิบายให้เขาทราบว่า พระเจ้าทรงรักเขามาก จนกระทั่งพระองค์ได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อแบกรับเอาความผิดบาปของเขาไป และได้อธิบายให้เขาทราบว่า พระเจ้าได้ทรงเตรียมแผนการอันมหัศจรรย์ไว้สำหรับชีวิตของเขาแล้ว ในตอนท้ายข้าพเจ้าได้ถามเขาว่า “คุณไม่คิดหรือว่า คุณสามารถที่จะเชื่อฟังไว้วางใจในพระองค์ผู้ทรงรักคุณอย่างมากถึงเพียงนี้ และผู้ทรงมีพระสติปัญญาอันลึกล้ำไม่มีขอบเขตจำกัด เห็นผู้ใดทั้งสิ้น?”

“ผมไม่เคยคิดเช่นนี้มาก่อนเลย” เขาตอบ “ต่อไปนี่ผมจะเชื่อฟังไว้วางใจในพระองค์” ขณะที่ข้าพเจ้าและหนุ่มผู้นั้นอธิษฐานร่วมกันอยู่ เขาได้เปิดจิตใจต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นผู้ช่วยให้รอด และเป็นพระเจ้าของเขา ถูกแล้ว ชีวิตของเขาก็ได้เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาอื่นนับจำนวนหมื่น ๆ คน ท่านผู้อ่านมั่นใจได้ว่า หนุ่มผู้นี้ไม่มีความเสียใจในการตัดสินใจของเขาเลย เพราะว่าเดี๋ยวนี้เขาได้อุทิศเวลาทั้งหมดของเขา ในการนำผู้อื่นให้หันมาเป็นคริสเตียนเช่นเดียวกับเขา ณ บัดนี้หากท่านยังไม่เคยรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านแล้ว โปรดทราบเถิดว่า พระเยซูกำลังเกาะอยู่ที่ประตูใจของท่านแล้ว (ประตูแห่งสติปัญญา ความรู้สึก พลังใจ ตลอดจนบุคลิกลักษณะ และทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของท่าน) ขอให้ท่านมอบพลังใจของท่านให้แก่พระองค์ จงทูลเชิญพระองค์ให้เสด็จเข้ามาประทับในชีวิตจิตใจของท่าน เพื่อว่าพระองค์จะได้ดำรงพระชนม์ชีพของพระองค์ภายในท่าน เพื่อว่าพระองค์จะได้ ทรงอภิบาล ความผิดบาปของท่านเพื่อที่จะประทาน *อุดมการณ์ สันติสุข และฤทธิ์เดช* ให้แก่ชีวิตของท่าน

ในโอกาสอันดียิ่งและศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ ขอให้คุณตัดสินใจน้อมศิระขออธิษฐานด้วยคำอธิษฐานดังนี้ “ข้าแต่องค์พระเยซูคริสต์เจ้า เชิญเสด็จเข้ามาประทับในชีวิตของข้าพเจ้าเถิด เพื่ออภิบาลในความผิดบาปให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอมอบพลังใจ และบัลลังก์ชีวิตให้แก่พระองค์แล้ว โปรดสำแดงให้ข้าพเจ้าทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์ สำหรับชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้ปฏิบัติตามพระประสงค์นั้นได้อย่างถูกต้อง ขอพระองค์ได้โปรดประทานสันติสุขและฤทธิ์เดชให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อว่าข้าพเจ้าจะมีชีวิตอันเป็นที่พอพระทัยพระองค์ และที่จะเกิดพูนพระเกียรติของพระองค์ อาเมน”

พระธรรมยอห์น 1:12 กล่าวว่า “คนทั้งหลายที่ได้ต้อนรับพระองค์พระองค์ทรงโปรดให้มีอำนาจที่จะเป็นบุตรของพระเจ้าได้” เพราะฉะนั้นเมื่อท่านรับเอาพระคริสต์เป็นผู้ช่วยให้รอดของท่าน

แล้ว ท่านก็เป็นบุตรของพระเจ้า นอกจากนั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ยังได้สอนเราไว้อีกว่า “พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายมีชีวิตนิรันดร์ และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์” “ผู้ที่มีพระบุตรนั้นก็มีชีวิต” เมื่อท่านรับเอาพระเยซูคริสต์แล้วท่านก็ย่อมจะได้รับชีวิตนิรันดร์ทันที และตลอดไป

เมื่อท่านรับเอาพระคริสต์เข้ามาในชีวิตของท่านแล้ว ท่านก็เริ่มมีชีวิตใหม่ที่น่าตื่นเต้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างท่านขึ้นเพื่อชีวิตเช่นนั้น เมื่อท่านเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระองค์อย่างเสมอต้นเสมอปลาย ท่านก็จะได้รับชีวิตครบบริบูรณ์ ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะหนุนใจท่านให้หมั่นศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วยความอุตสาหะ เป็นคริสเตียนที่มีความกระตือรือร้น และสมัครเข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรในท้องถิ่นของท่าน

หลักสูตรบันไดสิบขั้นสู่ความสมบูรณ์ในชีวิตคริสเตียนนี้ (ซึ่งเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเท่านั้น) ได้ช่วยให้บัณฑิตนักศึกษา ตลอดจนคนอื่น ๆ มากมายให้มีความสามัคคีกับพระคริสต์อย่างเกิดผลมาแล้ว ฉะนั้น ถ้าหากว่าท่านศึกษาหลักสูตรนี้อย่างจริงจังทุกวัน ท่านก็จะได้รับพระพรในชีวิตของท่านด้วย ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ท่าน และปกป้องรักษาท่าน ในการร่วมดำเนินชีวิตกับพระคริสต์ องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

พระเยซูคริสต์คือใคร พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งใดบ้าง

“พระคริสต์ทรงเป็นแบบพระฉายที่มองเห็นได้ของพระเจ้า ผู้ซึ่งเราไม่อาจมองเห็นพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ก่อนวันสร้างโลกและสรรพสิ่ง เพราะว่าพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นมา ด้วยฝีพระหัตถ์ของพระองค์เอง ไม่ว่าจะเป็สิ่งของฝ่ายจิตวิญญาณหรือฝ่ายโลก ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่เรามองเห็นด้วยตา หรือไม่สามารมองเห็นด้วยตาก็ตาม ไม่ว่าจะเป็เป็นฤทธาานุภาพ ไค ๆ หรืออาณาจักรใด ๆ ไม่ว่าจะเป็เป็นผู้ครอบครองหรือผู้มีฤทธิ์ก็ตาม พระองค์ได้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างขึ้น และทรงสร้างขึ้นเพื่อพระองค์เอง พระองค์ทรงเป็นกฎแรกของจักรวาล และทรงควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นนั้น ให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ทรงวางไว้ และแม้ในทุกวันนี้ พระองค์ทรงเป็สิริษะของพระกาย คือ คริสตจักร

พระองค์ทรงสร้างชีวิตขึ้นจากความว่างเปล่า และทรงบันดาลให้ชีวิตเป็นขึ้นมาจากความตาย โดยที่พระองค์เองก็ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายเช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงเป็นการเหมาะสมแล้ว ที่จะเรียกพระองค์ว่า พระเจ้าแห่งสารพัดสิ่ง ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระองค์ และโดยพระคริสต์นี้เอง พระเจ้าได้ทรงวางแผนการเพื่อจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างคืนดีกับพระองค์ ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ก็ดี โดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน อันเป็เครื่องสักการะบูชาต่อพระเจ้า

และท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันกับพระเจ้า และเป็นศัตรูกับพระองค์โดยการกระทำ ความชั่วต่าง ๆ บัดนี้พระคริสต์ได้ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายคือดีกับพระเจ้าโดยความตายฝ่ายเนื้อหนังของพระองค์บนไม้กางเขน เพื่อว่าพระองค์จะได้ถวายท่านทั้งหลายให้แก่พระเจ้าในฐานะที่ท่านเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ ปราศจากมลทินใด ๆ และปราศจากข้อที่จะตำหนิได้ ในการคืนดีกับพระเจ้านี้ ท่านต้องตั้งมั่นในความเชื่อ อย่าเบี่ยงบ่ายไปจากความหวังในพระกิตติคุณซึ่งท่านได้ยื่นแล้ว และซึ่งก็ได้ประกาศแล้ว แก่มนุษย์ทุกคนในโลก...”

ถอดความจาก โคโลสี 1:15-23 (ฟิลลิปส์)

พระคริสต์ผู้พลิกประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

พระเยซูคริสต์ประสูติเมื่อ 1970 ปีเศษล่วงมาแล้ว ก่อนนั้นได้มี ศาสตราจารย์ชาวอิสราเอล ทำนายถึงการเสด็จมาประสูติของพระองค์ ไว้ล่วงหน้า เป็นเวลาหลายร้อยปี พระคัมภีร์เดิมซึ่งเขียนโดยบุคคลจำนวนมาก และใช้เวลาเขียนถึง 1500 ปี มีข้ออ้างอิงเกี่ยวกับการเสด็จมาประสูติ ของพระเยซูคริสต์กว่า 300 ข้อ เมื่อพระเยซูทรงมีพระชนมายุสามสิบ พรรษา พระองค์ก็ทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกรณียกิจของพระองค์ให้ปรากฏ แก่สาธารณชน ข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวถึงรายละเอียด เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ทั้งหมดในที่นี้ได้ครบถ้วน นอกจากจะขอกล่าวโดยสรุปสั้น ๆ ว่า ตลอดเวลา 3 ปีที่พระองค์ปฏิบัติพระราชกรณียกิจนั้น พระองค์ ได้ประทานสูตรหนึ่งแก่มวลมนุษย์ อันเป็นสูตรที่จะทำให้มนุษย์ได้รับชีวิตครบบริบูรณ์ทั้งในชีวิตนี้ และในอนาคตด้วย

การดำรงพระชนม์ชีพของพระองค์ สิ่งอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ พระคำรัสของพระองค์ การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน การฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ เหตุการณ์ ทั้งหมดเหล่านี้ล้วนแต่ระบุให้เราได้รับความจริงที่ว่า พระองค์มิได้ทรงเป็นมนุษย์เพียงผู้หนึ่ง หากแต่ทรงเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ดังจะเห็นได้จากข้ออ้างของพระองค์ที่ว่า “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน” (ยอห์น 10:30) “ผู้ที่ได้เห็นเรา ก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)

อาร์โนลด์ ทอยน์บี นักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของยุคปัจจุบันนี้ ได้เขียนเรื่อง เกี่ยวกับพระเยซู โดยบรรจุถ้อยคำมากกว่าคำที่ใช้ในการเขียนเกี่ยวกับบุคคลสำคัญของโลกหกคน รวมกันเสียอีก เช่น โมฮัมหมัด ซีซาร์ นะโปเลียน จ๊อง วอชิงตัน เป็นต้น

สารานุกรม “เอนไซโคลพีเดีย บริแทนนิกา” อันมีชื่อเสียงของโลกบรรจุถ้อยคำเกี่ยวกับพระเยซู ไว้ถึง 20,000 คำ ปัญญาชนทั้งหลาย ทุกประเทศและทุกศาสนา ผู้ซึ่งได้มีโอกาสตรวจสอบหลักฐานแล้ว ก็เห็นพ้องต้องกันว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่โลกเคยมีมา และเขา จะต้องเห็นพ้องต้องกันเช่นเดียวกันว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่น่าทึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์ความดีงามให้แก่โลกมากกว่าคนใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อที่ควรพิจารณาก็คือ ข้ออ้างของพระเยซูที่ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และทรงเป็นต้นกำเนิด ของวิถีทางใหม่แห่งชีวิต สิ่งที่น่าสนใจก็คือว่าไม่ว่าชาวประเสริฐของพระองค์ แพร่ออกไปถึงที่ใด ชีวิต ใหม่ ความหวังใหม่และจุดมุ่งหมายในการดำรงชีวิตใหม่ ย่อมเกิดขึ้นที่นั่นเสมอ ฉะนั้นเราจึงต้อง ตัดสินใจเลือกเอาอย่างหนึ่งอย่างใดให้แน่นอนว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระ ผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษยชาติตามที่พระองค์ทรงอ้างไว้หรือมิฉะนั้น พระองค์ก็ต้องเป็นนักหลอกลวงที่

ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่โลกเคยมีมาหากว่าข้ออ้างของพระองค์ไม่เป็นความจริง ก็น่าแปลกที่ว่า คำหลอกลวง
ของพระองค์นั้นก่อให้เกิดผลดีต่อ โลก ยิ่งกว่าผลของความจริงใด ๆ ทั้งปวงที่โลกเคยมีมา

บทเรียนที่หนึ่ง

1. พระเยซูคริสต์คือใคร?

ท่องจำ : ยอห์น 14:6

พระเยซูคริสต์กับคำพยากรณ์ที่เกิดผลสมจริง

มีผู้กล่าวว่า หากใครมีความสามารถทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในห้านาทีข้างหน้าให้ถูกต้องเสมอ ในช่วงระยะเวลาเพียงสองสัปดาห์เท่านั้นเขาก็จะสามารถปกครองโลกได้ แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ นับเป็นร้อยปีล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องและน่าอัศจรรย์ เหตุการณ์เหล่านี้ได้บันทึกไว้อย่างละเอียดละออ คำพยากรณ์หลายข้อได้ทำนายล่วงหน้านับเป็นร้อย ๆ หรือพัน ๆ ปี กว่าจะเกิดขึ้นสมจริง คำพยากรณ์บางข้อก็เกี่ยวกับเมืองหรือประเทศต่าง เช่น เมืองเยรีโฮ เมืองสะมาเรีย กรุงเยรูซาเล็ม ประเทศปาเลสไตน์ แผ่นดินโมอับ และกรุงบาบิโลน นอกจากนี้ ยังมีบางข้อที่กล่าวถึงบุคคลต่าง ๆ เป็นส่วนตัว

พระคัมภีร์เดิมได้พยากรณ์ถึงพระเยซูคริสต์ไว้ว่า 300 ครั้ง และได้พยากรณ์ถึงการเสด็จมาประสูติของพระองค์ล่วงหน้าหลายร้อยปี เป็นที่น่าสังเกตว่า คำพยากรณ์ต่าง ๆ นี้ได้เกิดขึ้นสมจริงตามที่พยากรณ์ไว้ทุกประการ ประวัติศาสตร์เองก็ได้ยืนยันว่า แม้แต่เหตุการณ์ที่เป็นรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ได้พยากรณ์ไว้ ก็ได้เกิดขึ้นสมจริงเช่นเดียวกัน เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันโดยปราศจากข้อสงสัยว่า พระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยา พระบุตรของพระเจ้า และเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกร้อยแท้จริง ข้อพระธรรมที่แสดงไว้ข้างล่างนี้เป็นคำพยากรณ์เพียงบางข้อที่กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ พร้อมกับข้อพระธรรมที่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสมจริงตามคำพยากรณ์

การประสูติของพระองค์ : ปฐมกาล 3:15, อีสายห์ 7:14, มัทธิว 1:18,22,23 สถานที่ประสูติของพระองค์: มิคาคห์ 5:2, ลูคา 2:4,6,7 ชีวิตในเยาว์วัยของพระองค์ในประเทศอียิปต์: โฮเซยาห์ 11:1, มัทธิว 2:14,15 พระประสงค์ในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์: อีสายห์ 53:4-6, 2 โครินธ์ 5:21, 1 เปโตร 2:24 การที่พระองค์ทรงถูกทรยศ: เสคาริยาห์ 11:12,13 13:6 มัทธิว 26:14-16 27:3-10 การถูกตรึงของพระองค์: สดุดีบทที่ 22, มัทธิวบทที่ 27 การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ สดุดี 16:9,10, กิจการ 2:31

พระเยซูทรงอ้างถึงพระองค์เองว่าอย่างไร ?

จงตอบตามความนึกคิดของท่านเองว่า พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไรตามที่พระองค์ทรงอ้างไว้ในข้อพระธรรมดังต่อไปนี้

1. ยอห์น 10:30-33 _____

ในข้อที่ 31-33 บรรดาผู้ที่ได้อินคำตรัสของพระเยซู พวกเขาคิดว่า พระองค์ทรงหมายความว่าอะไร? _____

2. ยอห์น 14:8,9 _____

3. ยอห์น 14:6 _____

4. มัทธิว 28:19,20 _____

5. มาระโก 14:61,62 _____

บุคคลต่อไปนี้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ว่าอย่างไร ?

ขอให้ตอบตามความนึกคิดของท่านเองว่า บุคคลในข้อต่อไปนี้มีคามนึกคิดหรือได้พูดเกี่ยวกับพระเยซู ว่าจะอย่างไรบ้าง?

1. บรรดาศัตรูของพระองค์ (ยอห์น 5:18) _____

2. เปโตร (มัทธิว 16:16,17) _____

พระเยซูคริสต์ตรัสตอบเปโตรว่าอย่างไร ? _____

3. มาธา (ยอห์น 11:27) _____

4. โรมมา (ยอห์น 20:25-28) _____

พระเยซูคริสต์ตรัสตอบโรมมาว่าอย่างไร ? _____

ตัวท่านเองเล่า กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ว่าอย่างไร?

1. ตามข้อพระธรรมข้างบนนี้ พระเยซูทรงอ้างว่า (1) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าโดยตรง (2) ทรงอ้างถึงพระองค์โดยการใช้ถ้อยคำ ซึ่งผู้ที่เป็นพระเจ้าเท่านั้นจะฟังอ้างได้ (3) ทั้งมิตรสหายและ

ศัตรูของพระองค์ได้เรียกพระองค์ว่าพระเจ้าโดยที่มิได้ปฏิเสธในความจริงข้อนี้เลย ไม่เพียงแต่เท่านั้น พระองค์ยังได้ทรงยกย่องบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ที่มีความคิดเช่นนี้อีกด้วย ถ้าหากว่าพระเยซูคริสต์มิใช่พระเจ้า และพระองค์ก็ทรงรู้ว่าพระองค์มิใช่พระเจ้า และข้ออ้างทั้งหลายของพระองค์ก็ไม่ใช่ความจริง เราจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพระองค์อย่างไร?

2. สมมุติว่าพระเยซูทรงยึดมั่น ในข้ออ้างทั้งหลายของพระองค์ทั้ง ๆ ที่ข้ออ้างเหล่านั้นไม่ใช่ความจริงแม้แต่น้อย เราจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพระองค์อย่างไร?

3. คำตอบทั้งสองข้อข้างบนนั้น มีความหมายหรือไม่? _____
เพราะเหตุใด? _____

4. ท่านเชื่อว่าพระเยซูคือใคร? เหตุใดจึงเชื่อเช่นนั้น? _____

บุคคลธรรมดาใด ๆ ก็ตาม ที่อ้างถึงตนเองเช่นเดียวกับพระเยซูนั้น จะมีอาจเป็นปรมาจารย์ทางธรรมจรรยาได้เลย ผู้ที่พูดเช่นนั้นถ้าหากไม่เป็นคนวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนก็ต้องนับเข้ากับพวกมารร้ายมาจากนรก ท่านเองเดียวกัน ท่านก็จะต้องตัดสินใจเลือกเอาว่า พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือมิฉะนั้นก็ต้องเชื่อว่า พระองค์เป็นคนที่เลวร้ายอย่างเหลือขนาดการตัดสินใจของเราจะต้องลงเอยในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่ชัด จะอยู่ระหว่างครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่ได้ เราก็ต้องกราบไหว้บูชาพระองค์แทนพระบาทในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า หรือเราต้องยอมรับว่าพระองค์เป็นมารร้าย อย่าเพียงยกย่องพระองค์ในฐานะเป็นพระปรมาจารย์ในด้านธรรมจรรยาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะพระองค์มิได้ทรงเปิดโอกาสให้เราเลือกตัดสินใจเช่นนั้น”

ซี.เอส. ลูวิส

จากหนังสือ *The Case For Christianity*

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่สอง

2. สภาพเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์

ท่องจำ : ยอห์น 1:12

การเสด็จเข้ามาในโลกของพระเยซูคริสต์

1. ตามคำตรัสของพระเยซูในพระธรรมยอห์น 17:5 นั้น ก่อน
วาระที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ พระองค์ทรงประทับอยู่ ณ ที่ใด?

2. อ่านพระธรรม มัทธิว 1:18-23 แล้วสรุปถึงเหตุการณ์แวดล้อม เกี่ยวกับการประสูติของพระ
เยซู ด้วยถ้อยคำของท่านเอง _____

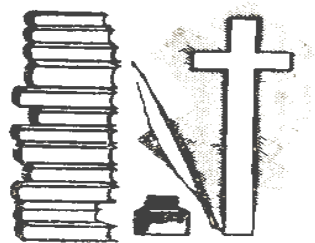
พระคริสตธรรมใหม่มิได้ให้รายละเอียด เกี่ยวกับชีวิตในเยาว์วัยของพระเยซูมากนัก จวบจน
พระองค์มีพระชนม์ได้ 30 พรรษา เป็นที่ประจักษ์ว่า ผู้เขียนพระธรรมกิตติคุณได้มุ่งที่จะเขียนให้เรา
ทราบถึงพระลักษณะของพระเยซู มากกว่าที่จะมุ่งเน้นถึงลำดับเหตุการณ์ในพระชนม์ชีพของพระองค์

พระลักษณะของพระเยซูคริสต์

ข้อพระธรรมต่อไปนี้ สอนให้ท่านทราบถึงพระลักษณะของพระเยซูอย่างไรบ้าง?

1. มาระโก 1: 40-42 _____
2. ลูคา 23:33,34 _____
3. ยอห์น 2:13-16 _____
4. ยอห์น 13:1-5 _____

“พระลักษณะของพระเยซู ไม่เพียงแต่จะเป็นแบบอย่าง แห่ง
คุณธรรมอันสูงสุดเท่านั้น หากยังเป็นแรงผลักดันที่มีพลังมากที่สุด ใน
การที่จะให้มนุษย์ปฏิบัติตาม นอกจากนี้ ยังมีอิทธิพลต่อมนุษยชาติ
อย่างมากยิ่ง จนอาจกล่าวได้ว่า ตลอดระยะเวลาอันสั้นเพียงสามปี แห่ง
การปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้ พระองค์ได้ทรงทำให้ชีวิต

มนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และขัดเกลาจิตใจของมนุษย์ให้อ่อนโยน ยิ่งไปกว่าที่นักปรัชญาทั้งหลาย หรือบรรดาปรมาจารย์ด้านธรรมจริยาใด ๆ ที่เคยสั่งสอนกันมาเสียอีก”

ด๊บบลิว. อี. เอช. เลคกี

จากหนังสือ **History of European Morals**

พระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นปรมาจารย์

1. ขอให้อ่านพระธรรมมัทธิว 7:7-11 จากคำเทศนาบนภูเขาให้ละเอียดถี่ถ้วน ข้อความต่อไปนี้ มีปรากฏอยู่ในข้อพระธรรมใดบ้าง?

ก. คำสอนที่ตรัสซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง _____

ข. คำสอนที่เป็นอุทาหรณ์ _____

ค. คำสอนที่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ _____

ง. คำสรุปที่มีความหมายอย่างชัดเจน _____

2. สิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่าการเทศนาสั่งสอนที่สัมฤทธิ์ผลของพระองค์ คืออะไร (มัทธิว 7:29)

3. พระองค์ทรงได้รับฤทธิ์อำนาจนี้มาจากไหน? (ยอห์น 12:49,50) _____

4. จงให้เหตุผลสามประการว่า เหตุใดท่านจึงมีความรู้สึกที่ ท่านสามารถเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูได้

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่สาม

3. การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ท่องจำ : โรม 5:8

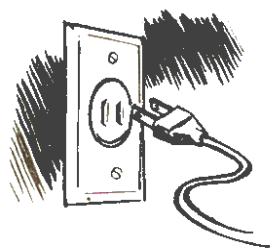
ความจำเป็นที่พระเยซูคริสต์ต้องสิ้นพระชนม์

1. จงอ่านพระธรรม โรม 3:10-12 และ 3:23 อย่างละเอียดถี่ถ้วน
ก. ในข้อพระธรรมดังกล่าวแล้วนี้ผู้เขียนได้ใช้คำว่า “ไม่มี” และ “คนทั้งหลาย” หรือคำอื่นทำนองนี้กี่ครั้ง? _____

- ค. ข้อพระธรรมเหล่านี้สอนว่าอย่างไร เกี่ยวกับบุคคลที่มนุษย์ยกย่องว่าน่านับถือ มีศีลธรรม และมีวัฒนธรรมดี _____

2. ผลของการกระทำบาปคืออะไร? (โรม 6:23) _____

ข้อสังเกต พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า ความตายมิได้หมายถึง ความสิ้นสุดของชีวิต หากแต่หมายถึง การถูกแยก กล่าวคือ **ความตายฝ่ายเนื้อหนัง** เป็นการแยกวิญญาณ (นามธรรมซึ่งไม่อาจเห็นด้วยตา หรือสภาพที่ยั่งยืนเป็นอมตะ) ออกจากร่างกาย (รูปธรรมซึ่งเป็นส่วนของมนุษย์ที่เห็นได้ด้วยตาที่จะต้องเนาเปื่อย เลื่อมสลายไป) ส่วน**ความตายฝ่ายจิตวิญญาณ** หมายถึงการแยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า ความตายทั้งฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายจิตวิญญาณต่างก็เป็นผลของความผิดบาปด้วยกันทั้งสิ้น

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้น เพื่อให้มีสามัคคีธรรมกับพระองค์ แต่เพราะเหตุที่มนุษย์มีใจคือด้านชอบตามใจตนเอง จึงทำให้ความสัมพันธ์กับพระเจ้าขาดสะบั้นลง เมื่อเราดึงปลั๊กไฟฟ้าออกจากที่เสียบ วงจรของกระแสไฟฟ้าก็ขาดลง เป็นเหตุให้แสงสว่างที่หลอดไฟฟ้าดับมืดไป พระคริสตธรรมคัมภีร์อธิบายถึงสถานะที่เกิดขึ้นแก่มนุษย์ในทำนองนี้ ผลของการที่มนุษย์ต้องถูกแยกหรือพลัดพรากจากพระเจ้านี้ ไม่เพียงแต่เป็นเหตุให้เกิดการกระทำบาปอย่างมหันต์ เช่น ฆาตกรรม การฝ่าฝืน ศีลธรรม การลักทรัพย์ ฯลฯ เท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มีความวิตกกังวลรำคาญใจขาดจุดมุ่งหมายและความสนใจในชีวิต มีความขัดข้องหมองใจปรารถนาที่จะหนีจากความจริง ตลอดจนมีความหวาดกลัวต่อความตาย พฤติการณ์เช่นนี้เป็นพยานหลักฐานได้อย่างเพียงพอว่า มนุษย์ได้ถูกตัดขาดจากพระเจ้าซึ่งเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถประทานฤทธิ์เดชในการดำเนินชีวิตที่ครบบริบูรณ์ได้

ผลแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์

1. อ่านพระธรรม 2 โครินธ์ 5:21 อย่างถี่ถ้วน แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ก. ข้อพระธรรมนี้กล่าวว่า พระเยซูทรงตีประเสริฐอย่างไร? _____

ข. เมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ มีอะไรเกิดขึ้นแก่พระองค์? _____

ค. การที่เป็นเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลต่อมนุษย์อย่างไร? _____

2. พระเยซูทรงรู้สึกอย่างไรต่อการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน? (ฮีบรู 12:2) _____

3. เหตุใดพระองค์จึงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา? (1 เปโตร 3:18) _____

ผลประโยชน์แห่งการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ในชีวิตประจำวันของเรา

1. วิธีเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เป็นประโยชน์ในการช่วยย้ให้เรา
ได้รับความรอด คืออะไร? (กิจการ 16:31) _____

2. เหตุใดเราจึงได้รับความรอดโดยผลงานของเราเองไม่ได้? (เอเฟซัส 2:8,9) _____

3. จงอ่านพระกิตติคุณ ยอห์น 3:18 อย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ก. มนุษย์ทั้งสองจำพวกตาม ที่ข้อพระธรรมนี้กล่าวไว้นั้น มีใครบ้าง? _____

ข. เหตุผลเพียงประการเดียว ที่ทำให้มนุษย์จำพวกหนึ่ง ต้องถูกพิพากษาคืออะไร? _____

ค. ตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้นั้น ท่านจะต้องถูกพิพากษาหรือไม่? _____

4. ตามพระกิตติคุณ ยอห์น 5:11,12 ท่านได้รับชีวิตนิรันดร์หรือยัง? _____

ข้อสังเกต ฟังทราบว่าพระธรรม 1 ยอห์น ซึ่งเป็นจดหมายฝากของอัครสาวกยอห์น และอยู่
ตอนท้าย ๆ ของพระคริสตธรรมใหม่ กับ พระกิตติคุณยอห์นนั้น ไม่เหมือนกัน เป็นคนละเล่ม

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่สี่

4. การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ท่องจำ : 1 โครินธ์ 15:3,4

การที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้น ได้กระทำให้ผู้
ที่ติดตามพระองค์กระจัดกระจายไป มีความหวาดกลัว และท้อใจมาก

บรรดาศัตรูของพระเยซูได้เฉลิมฉลองชัยชนะของเขา แต่ภายหลังจากที่พระเยซูทรงถูกตรึงแล้วสามวัน
ความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ก็ได้เกิดขึ้น นั่นคือพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาจากความตาย ภายใน
เวลาไม่กี่สัปดาห์ ผู้ที่เคยติดตามพระองค์ซึ่งเคยหวาดกลัวต่อภัยพิบัติอันตรายจากบรรดาศัตรูของ
พระองค์ ก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ ปราศจากความหวาดหวั่นใด ๆ ทั้งสิ้น พวกเขาได้ป่าว
ประกาศให้ประชาชนทั่วไป ทราบถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ซึ่งเป็นความจริงที่ได้
เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทั้งปวง ผู้ที่ติดตามพระเยซูคริสต์เหล่านั้น มิได้
ติดตามในฐานะที่พระองค์เป็นเพียงศาสดา ซึ่งต้องตายจวบจุจนทั่ว ๆ ไป หากแต่ติดตามพระองค์ใน
ฐานะที่มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ แม้ในทุกวันนี้ พระเยซูคริสต์ก็ยังคง
ดำรงอยู่เช่นเดียวกัน และทรงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะกระทำพระราชกิจของพระองค์ ในชีวิต
ของผู้ที่เชื่อฟังในพระองค์

“ข้อแตกต่างที่สำคัญยิ่งระหว่างคริสเตียนในปัจจุบัน กับคริสเตียนในสมัยเริ่มแรก ตามที่ปรากฏ
ในจดหมายฝากของอาจารย์เปาโล ก็คือคริสเตียนในปัจจุบันมักจะถือว่า พระธรรมคำสั่งสอนของพระ
เยซูคริสต์เป็นภาระที่เขาจะต้องปฏิบัติตาม และถือว่าเป็นเพียงกฎแห่งชีวิตที่จะต้องยึดถือเท่านั้น แต่
สำหรับคริสเตียนในสมัยเริ่มแรกนั้น เขาได้รับประสบการณ์อันลึกซึ้งซึ่งชีวิตเก่าของเขาถ่วงพันไปแล้ว
และมีชีวิตใหม่เข้ามาแทนที่ พวกเขาได้อธิบายว่าชีวิตใหม่ที่ได้รับ ก็คือชีวิตของพระคริสต์เองผู้สถิต
อยู่ภายในเขาลำพังการปฏิรูปทางด้านศีลธรรมเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอที่จะอธิบายถึงการ
เปลี่ยนแปลงในชีวิตของบุคคลเหล่านี้ และไม่เพียงพอที่จะอธิบายถึงความรื่นเริงแจ่มใสอันมากล้นใน
ชีวิตจิตใจของพวกเขา การเปลี่ยนแปลงในชีวิตของคริสเตียนในยุคเริ่มแรกนั้น ไม่ได้เกิดจาก
แรงผลักดันของโลกเมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงต้องยอมรับว่า การที่พวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลง และมีชีวิตที่
ครบถ้วนบริบูรณ์เช่นนั้น ก็เพราะว่าพวกเขาได้เข้าสนิทในพระเจ้า โดยทางองค์พระเยซูคริสต์นั่นเอง

“คริสเตียนหลายคนปัจจุบันนี้ มักพากันพูดถึงความทุกข์ยากลำบากในการดำเนินชีวิตคริสเตียน
ประหนึ่งว่าเราควรจะรอคอย จนกว่าจะถึงวาระที่การเป็นพยานจะสะดวกสบายกว่านี้ ขอให้เราชื่นใจ
เถิด เพราะเมื่อระลึกถึงการบากบั่นของคริสเตียนในสมัยก่อน ๆ นั้น เราก็จะทราบว่าจำนวนคนที่เชื่อได้

ทิวทัศน์ที่น่าอัศจรรย์ ทั้ง ๆ ที่ต้องต่อสู้กับภาวะที่เลวร้าย ชีวิตเสี่ยงต่อภัยอันตรายตลอดเวลา คริสเตียนในยุคเริ่มแรกเหล่านั้น มีความกระตือรือร้นในการรับใช้พระองค์เป็นอย่างยิ่ง ประคองว่าภายนอกของพวกเขา นั้นคุ้มได้ด้วยกองไฟที่เดียว ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาก็มั่นใจว่า พระเจ้าได้รับเขาไว้เป็นบุตรของพระองค์ คริสเตียนเหล่านั้นเป็นผู้บุกเบิกเส้นทางสำหรับผู้ที่รับชีวิตใหม่ในอนาคต ตลอดจนเป็นผู้ปูพื้นฐานสำหรับแผ่นดินของพระเจ้าในโลกนี้ การกระทำของพวกเขาเป็นแบบอย่างที่ดี สำหรับผู้เชื่อในสมัยนี้ ถ้าหากว่าเรามีความเชื่อมั่นเช่นเดียวกับพวกเขา เราก็จะได้รับผลสำเร็จดังที่พวกเขาได้รับมาแล้วในอดีต”

เจ.บี.ฟิลลิปส์

คัดจาก Foreword to Letters to Young Churches

ข้อพิสูจน์สี่ประการ ที่แสดงว่า พระเยซูทรงฟื้นขึ้นจากความตายอย่างแท้จริง

ข้อพิสูจน์ประการแรก : พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ได้ทรงทำนายถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ไว้ก่อน

1. พระเยซูได้ตรัสแก่อัครสาวกของพระองค์ในพระธรรม ลูคา 18:31-33 ว่าอย่างไร? _____

2. หากว่าพระเยซูทรงเน้นไว้อย่างชัดเจนว่า พระองค์จะทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาจากความตาย แต่แล้วพระองค์มิได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ตามที่ได้ทรงอ้างไว้ นั่น ท่านจะลงความเห็นเกี่ยวกับพระองค์ว่าอย่างไร? _____

ข้อพิสูจน์ประการที่สอง : การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลประการเดียวว่า เหตุใดโองคำฝังพระศพของพระองค์จึงว่างเปล่า

1. บรรดามิตรสหายของพระเยซูได้ทำอะไร ในกรณีที่ป้องกันมิให้พระศพของพระองค์ถูกลักเอาไป? (มาระโก 15:46) _____

2. บรรดาศัตรูของพระเยซูได้จัดการอย่างไร ในกรณีที่ป้องกันมิให้พระศพของพระองค์ถูกเคลื่อนย้าย (มัทธิว 27:62-66) _____

ข้อสังเกต หากว่าพระเยซูมิได้สิ้นพระชนม์อย่างแท้จริง หากแต่เป็นเพียงได้รับความเหนื่อยอ่อนและบาดเจ็บอย่างสาหัสเนื่องจากการถูกตรึงแล้วไชรี้ ก้อนหินใหญ่ที่ปิดปากอุโมงค์ ตลอดจนบรรดาทหารที่เฝ้าอุโมงค์นั้น ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคก็คขวาง มิให้พระองค์หลบหนีออกจากอุโมงค์ได้ หากว่าบรรดามิตรสหายของพระเยซู พยายามที่จะลักพาพระศพของพระองค์ไปจากอุโมงค์นั้น หินที่ปิดปากอุโมงค์และทหารที่เฝ้ายามอยู่ ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคขัดขวางการกระทำของเขาเช่นเดียวกัน อนึ่ง เหล่าศัตรูของพระเยซูเองย่อมจะไม่ลักเอาพระศพของพระองค์ไป เพราะว่าการกระทำเช่นนั้นจะเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนั้น การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเท่านั้นที่เป็นคำตอบในปัญหาที่ว่า เหตุใดอุโมงค์ฝังศพของพระองค์จึงว่างเปล่า

ข้อพิสูจน์ประการที่สาม : การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเป็นคำตอบที่สมเหตุสมผลเพียงพอประการเดียวเท่านั้น ในการที่จะอธิบายถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏพระกาย แก่บรรดาอัครสาวกของพระองค์

1. ตามที่อัครสาวกเปาโลบันทึกไว้ในพระธรรม 1 โครินธ์ 15:4-8 นั้น พระเยซูได้ทรงสำแดงพระองค์แก่ผู้ใดหรือหมู่คณะใดบ้าง?

2. หากว่าพระเยซูมิได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาอย่างแท้จริงแล้ว เราจะลงความเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นประจักษ์พยานเหล่านั้นอย่างไร? (1 โครินธ์ 15:15)

3. เหตุใดคำตอบในข้อสองจึงไม่สมเหตุสมผล?

4. หากว่าพระเยซูคริสต์มิได้ทรงฟื้นคืนขึ้นมาจากความตายจริง การที่เรามีความเชื่อในพระองค์จะมีความหมายเพียงใด? (1 โครินธ์ 15:17)

5. เมื่อพระเยซูคริสต์ได้ทรงสำแดงพระองค์ แก่บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์แล้ว พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งใดบ้าง เพื่อพิสูจน์ให้พวกเขาทราบว่า พระองค์คือพระคริสต์จริง ๆ? (ลูกา 24:36-43)

ข้อพิสูจน์ประการที่สี่ : การพินคืนพระชนม์คือคำอธิบายที่สมเหตุสมผลเพียงประการเดียว สำหรับการเริ่มต้นของคริสตจักร

1. หลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงพินคืนพระชนม์ไม่กี่สัปดาห์ อัครสาวกเปโตร ก็ได้เทศนาสั่งสอนคนเป็นอันมาก ในวันเทศกาลเพนเทคอสต์ซึ่งเป็นการก่อตั้งคริสตจักรขึ้น หัวข้อสำคัญในคำเทศนาสั่งสอนของท่านเปโตรในวันนั้น มีใจความอย่างไรบ้าง? (กิจการ 2:29-32)

2. หากว่าพระศพของพระเยซูยังคงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพแล้ว บรรดาผู้ที่ฟังคำเทศนาของท่านอัครสาวกเปโตร น่าจะมีปฏิกิริยาต่อคำเทศนาของท่านอย่างไร? _____

3. บรรดาผู้ที่ฟังคำเทศนาของอัครสาวกเปโตรตอบสนองคำเทศนาของท่านอย่างไร? (กิจการ2:37,38,41,42)

ผลของการพินคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

1. การพินคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ สอนให้เราทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับ

ก. พระเยซูคริสต์? (โรม 1:4) _____

ฤทธิ์อำนาจที่พระเจ้าทรงใช้ในการทำงานพระราชกิจของพระองค์ในชีวิตของเรา?

(เอเฟซัส 1:19,20) _____

ค. สิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่ร่างกายของเราในที่สุด (ฟิลิปปี 3:21) _____

2. หากเราเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงพินคืนพระชนม์จริงแล้ว เป็นการเชื่อที่สมเหตุสมผลหรือไม่ที่จะยอมเชื่อว่า ความมหัศจรรย์ทุกอย่างที่พระเยซูทรงกระทำนั้นเป็นความจริง?

โรมาส อาร์โนลด์ ผู้ซึ่งเคยเป็นอาจารย์ใหญ่ที่มีชื่อเสียงของวิทยาลัยรักบี้เป็นเวลาถึง 14 ปี และเป็นผู้ประพันธ์หนังสือชุด *ประวัติศาสตร์ของกรุงโรม* และต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าแผนก

วิชา “ประวัติศาสตร์สมัยใหม่” ที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด เป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ว่า เป็นความจริงตามประวัติศาสตร์ ที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ดังนี้

“หลักฐานเกี่ยวกับพระราชประวัติของพระเยซูคริสต์ การประสูติ การสิ้นพระชนม์ ตลอดจนการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์นั้น ได้รับการพิสูจน์ตรวจตรา จนเป็นที่พอใจของคนทุกยุคทุกสมัยเสมอมา ผู้คนนับพันนับหมื่นได้ทำการพิจารณาตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างละเอียดถี่ถ้วนมาแล้ว พวกเขาได้พินิจพิเคราะห์อย่างรอบคอบ ไม่ผัดอะไรกับการพิจารณาตีที่สำคัญยิ่งของศาล และข้าพเจ้าเองก็ได้ตรวจสอบมาแล้วหลายครั้งเช่นเดียวกัน การกระทำของข้าพเจ้ามิใช่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ ให้ผู้หนึ่งผู้ใดคล้อยตามไปด้วย หากแต่ข้าพเจ้ากระทำเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจน สำหรับตัวของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาหลายปีในการศึกษาประวัติศาสตร์ยุคต่าง ๆ และได้ใคร่ครวญหาเหตุผล ชั่งน้ำหนักของหลักฐาน ตามที่มีบุคคลอื่น ๆ ได้เขียนถึงเรื่องราวเหล่านี้ ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าไม่มีเหตุการณ์หรือความจริง ใด ๆ ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ที่มีพยานหลักฐานอย่างท่วมท้นมากยิ่งขึ้นไปกว่าเรื่องราวการสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์”

บทเรียนที่ห้า

5. พระเยซูคริสต์ทรงดำรงพระชนม์ในคริสเตียน

ท่องจำ : วิวรรณ์ 3:20

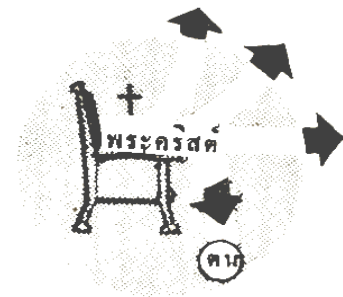
พระธรรมวิวรรณ์ บทที่ 2 และ 3 อันเป็นจดหมายฝากที่ท่านขอร้องเขียนไปยังคริสตจักรต่าง ๆ นั้น ได้เน้นถึงหลักความจริงที่ว่า การเป็นสมาชิกคริสตจักรมิได้เป็นหลักประกันอย่างเพียงพอ ในอันที่จะชี้ให้เห็นว่า บุคคลนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ขอให้สังเกต พระธรรมวิวรรณ์ 3:20 ซึ่งว่า “...ถ้า ผู้ใด ได้ยินเสียงเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหา ผู้นั้น เราจะรับประทานอาหารกับเขา และเขา จะรับประทานอาหารกับเรา” ได้เน้นในแง่การรับเชื่อเป็นส่วนตัว ไม่ใช่หมู่คณะ หรือ ส่วนรวม

เมื่อท่านได้อัญเชิญให้พระเยซูคริสต์ เสด็จเข้ามาประทับในจิตใจของท่าน ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน โดยการสารภาพความผิดบาปของท่าน และทูลขอให้พระองค์ อภัยโทษแก่ท่านแล้วพระองค์ก็จะตอบคำอธิษฐานของท่าน โดยการเสด็จเข้ามาประทับในชีวิตจิตใจของท่าน ทำไมพระองค์จึงทำเช่นนั้น?

เหตุผลประการหนึ่ง ที่พระองค์เสด็จเข้ามาประทับในชีวิตจิตใจของท่านก็คือเพื่อว่าพระองค์จะได้ประทานฤทธิ์เดชให้แก่ท่าน ชีวิตคริสเตียนนั้นเป็นชีวิตที่ยากและเหลือวิสัยที่มนุษย์จะดำเนินได้ พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนได้ เมื่อพระองค์ประทับอยู่ภายในท่านแล้ว พระองค์ก็ทรงมีพระประสงค์ที่จะดำรงชีวิตคริสเตียนภายในท่าน ซึ่งพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นสามารถกระทำได้

พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะสำแดงความนึกคิดของพระองค์โดยอาศัยพลังสมองของท่าน และทรงมีพระประสงค์ที่จะตรัส โดยอาศัยเสียงของท่าน แม้ว่าท่านจะไม่รู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์ก็ตาม โดยเหตุนี้ชีวิตคริสเตียนจึงมิใช่การเลียนแบบของพระคริสต์ หากแต่พระคริสต์เป็นผู้ทรงดำเนินชีวิตโดยอาศัยคริสเตียนเป็นสื่อ ชีวิตคริสเตียนมิได้หมายถึงสิ่งที่เรากระทำเพื่อพระคริสต์ หากแต่เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อท่านโดยผ่านทางท่าน ผู้ที่พระคริสต์บังคับบัญชาชีวิต

จิตใจของเขา ผู้นั้นย่อมเกิดผลของพระวิญญาณตามที่บันทึกไว้ใน พระธรรมกาลาเทีย 5:22,23

ความจำเป็นที่คริสเตียนจะต้องมีพระเยซูคริสต์ประทับอยู่ด้วย

1. เหตุใดพระเยซูคริสต์จึงไม่ทรงไว้ใจมนุษย์? (ยอห์น 2:24,25) _____

2. จิตใจของเราหมกมุ่นอยู่กับอะไรบ้าง? (มาระโก 7:21,22) _____

3. อัครสาวกเปาโล คริสเตียนที่สำคัญยิ่งคนหนึ่ง ได้ตีคุณค่าชีวิตฝ่ายเนื้อหนังของท่านไว้
อย่างไร? (โรม 7:18) _____

4. ท่านคิดว่า ชีวิตของท่านมีคุณค่ามากกว่าชีวิตของอัครสาวกเปาโลเพียงใด? _____

5. หากปราศจากพระเยซูคริสต์เสียแล้ว ชีวิตของเราเป็นอย่างไร? (ยอห์น 15:4,5) _____

ความจริงเกี่ยวกับการที่พระเยซูคริสต์ประทับอยู่ภายในคริสเตียน

1. จงถอดข้อความในพระธรรม วิวรรณ์ 3:20 โดยถ้อยคำของท่านเอง

ข้อสังเกต คำที่แปลว่า “รับประทานอาหาร” นี้ หมายถึง “การมีสามัคคีธรรม” ในความหมาย
ดั้งเดิม

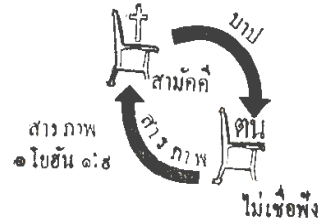
2. ข้อพระธรรมเดียวกันนี้ พระเยซูได้ให้หลักประกันอะไรบ้าง ว่าพระองค์จะเสด็จมาประทับ
ในชีวิตจิตใจของเรา? _____

3. ท่านรู้ได้อย่างไรว่า พระเยซูได้เสด็จเข้ามาประทับในชีวิตจิตใจของท่านแล้ว? _____

4. ท่านรู้ได้อย่างไรว่า พระเยซูจะไม่ทรงละทิ้งท่าน แม้ว่าท่านจะหลงระเหิดความผิดบาปก็
ตาม? (ฮีบรู 13:5) _____

5. หากว่าท่านหลงระเหิดความผิดบาป ท่านจะสามารถคืนดีมีสามัคคีกับพระองค์อีกได้
อย่างไร? (1 ยอห์น 1:9) _____

ข้อสังเกต ความรอด แตกต่างกับ *ความสามัคคี* ความรอด หมายถึงการอภัยในความผิดบาป และการรับชีวิตนิรันดร์ ส่วนการมีสามัคคีธรรมกับพระเยซูคริสต์นั้น หมายถึงการมีความผูกพันหรือการเข้าสนิทกับพระคริสต์เป็นประจำทุกวัน ความคิดบาปจะทำให้เราขาดความสามัคคีกับพระองค์ได้ เช่นเดียวกับเด็กที่มีความดีร้อนไม่ยอมฟังคำสั่งสอนของบิดาอาจขาดความสนิทสนมกับบิดาชั่วคราวแต่เด็กคนนั้นยังคงเป็นบุตรของบิดาต่อไป (ดู ยอห์น 10:27-29)

ผลประโยชน์ของการที่พระเยซูคริสต์ประทับอยู่ในคริสเตียนเป็นส่วนบุคคล

1. เมื่อพระเยซูคริสต์ประทับอยู่ในชีวิตจิตใจของเราแล้ว พระองค์จะทรงช่วยเราอย่างไรได้บ้าง เมื่อเราเผชิญกับปัญหาต่อไปนี้

ก. มีความหิวกระหายฝ่ายจิตวิญญาณ (ยอห์น 6:35) _____

ข. มีความวิตกกังวลใจ? (ยอห์น 14:27) _____

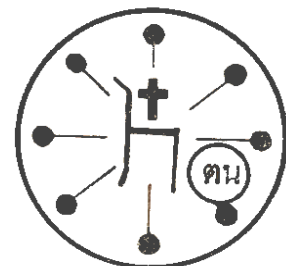
ค. ขาดความยินดีในชีวิต (ยอห์น 15:11) _____

ง. ขาดฤทธิ์เดช (ฟิลิปปี 4:13) _____

2. เราจะต้องทำอะไร พระองค์จึงจะทรงสามารถดำเนินชีวิตเช่นนั้น โดยทางเรา? (โรม 6:13,12:1,2) _____

3. ขอให้อ่านไตร่ตรองและพิจารณาข้อพระธรรมยอห์น 3:16 ให้ถี่ถ้วนโดยอาศัยหลักของข้อพระธรรมข้อนี้ เหตุใดจึงเป็นการสมเหตุสมผลที่เราจะมอบชีวิตจิตใจของเรา ให้อยู่ในความควบคุมของพระเจ้า?

หากผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนหรือคริสเตียนที่กำลังหมกมุ่นอยู่กับฝ่ายเนื้อหนังสำรวจชีวิตของเขา ก็จะพบว่าชีวิตของเขาหมกมุ่นอยู่กับกิจการหลายสิ่งหลายอย่าง เป็นต้นว่า การศึกษา การหาเงินทอง การคบค้าสมาคมกันความเป็นอยู่ในครอบครัว ธุรกิจการงาน การท่องเที่ยว แต่ก็ไม่มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในชีวิตของเขาเลย เหตุที่เป็นเช่นนั้น ก็เพราะว่าเขาเหล่านั้นควบคุมบังคับบัญชาชีวิตจิตใจของตนเอง แทนที่จะยอมมอบให้พระเยซูคริสต์

มนุษย์ทุก ๆ คนย่อมมีบัลลังก์อยู่ภายในจิตใจ (ดูแผนภาพที่แสดงไว้นี้) และเราก็มักจะปล่อยให้ ความยึดมั่นถือมั่นในตนเอง ครอบครองบัลลังก์นั้นจนกว่าเราจะได้เปิดจิตใจต้อนรับพระเยซูให้เสด็จ เข้ามาประทับในชีวิตของเราพระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะครอบครองบัลลังก์นั้น ท่านจึงต้องสละ สิทธิของท่านให้แก่พระองค์ ให้พระคริสต์เป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชาชีวิตของท่าน พระองค์จะเป็นผู้นำ ในกิจการทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างในชีวิตของท่าน ชีวิตของท่านจึงจะมีจุดมุ่งหมายสอดคล้องกับน้ำพระทัย ของพระองค์ ซึ่งท่านจะเห็นได้จากแผนภาพที่แสดงไว้นี้

บทเรียนที่หก

6. คริสตจักรของพระเยซูคริสต์

ท่องจำ : ฮีบรู 10:25

คำว่า “คริสตจักร” นั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ให้ความหมายไว้สองประการดังนี้ (1) คริสตจักรท้องถิ่นซึ่งหมายถึง คริสเตียนในแต่ละกลุ่มที่ชุมนุมกัน เพื่อนมัสการพระเจ้า อบรม แนะนำ สั่งสอนความรู้เรื่องพระเจ้าซึ่งกันและกัน และเกื้อหนุนน้ำใจซึ่งกันและกัน (2) คริสตจักรสากลซึ่งหมายถึงคริสเตียนที่แท้จริงทุกคนทั่วโลก

คริสตจักรท้องถิ่น

1. สิ่งที่คริสเตียน *ไม่ควร* ละเว้นคืออะไร? (ฮีบรู 10:25) _____

ข้อสังเกต คำว่า “ประชุมกัน” ตามข้อพระธรรมข้างบนนี้ หมายถึงการร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอในคริสตจักรท้องถิ่นของเรา พระคริสตธรรมคัมภีร์ *สั่ง* ให้คริสเตียนทุกคน ร่วมประชุม นมัสการพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

2. ความมุ่งหมายของพิธีศีลมหาสนิท มีอย่างไร? (1 โครินธ์ 11:23-26) _____

3. ตามข้อพระธรรม มัทธิว 28:18,19 เหตุใดเราจึงจำเป็นต้องรับศีลล้างบาป? _____

คริสตจักรมีระเบียบปฏิบัติอยู่สองอย่าง ซึ่งมีความหมายลึกซึ้งสมบูรณ์นั่นคือการรับศีลล้างบาปมา และการถือศีลมหาสนิท เราได้รับความรอดโดยความเชื่อ โดยการรับศีลล้างบาปนี้เอง ที่คริสเตียนประกาศถึงความเชื่อที่ตนมีอยู่ต่อสาธารณะ ซึ่งเป็นการเชื่อฟังทำตามคำสั่งสอนของพระเยซู ส่วนการถือศีลมหาสนิท ก็เพื่อเตือนใจให้คริสเตียนระลึกถึงความทนทุกข์ทรมานของพระคริสต์ ในการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่ความผิดบาปของเขา และเพื่อระลึกถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์

4. จงอธิบายถึงคริสตจักรท้องถิ่นในแต่ละข้อต่อไปนี้ โดยใช้คำพูดนั้น ๆ

ก. คริสตจักรกรุงเยรูซาเล็ม (กิจการ 4:32,33) _____

ข. คริสตจักรเมืองเซสโตนิกา (1 เซสโตนิกา 1:6-10) _____

ค. คริสตจักรเมืองละโอดีโกะ (วิวรณ์ 3:14-17) _____

ข้อพระธรรมเหล่านี้แสดงว่า ในสมัยเริ่มแรกนั้น คริสตจักรบางแห่งรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลเป็นอันมาก และบางแห่งก็ไม่มีฤทธิ์เดชในการรับใช้พระเจ้าเลย คริสตจักรในปัจจุบันก็มีสภาพเช่นเดียวกัน กล่าวคือ บางแห่งก็คึกคักมีชีวิตชีวา แต่บางแห่งก็ซบเซาเสื่อมถอย คริสตจักรในนิยายเดียวกันก็ยังมีสภาพผิดแผกแตกต่างกันมาก ท่านควรร่วมประชุมนมัสการพระเจ้า เฉพาะในคริสตจักรที่เทินทูนพระเกียรติของพระคริสต์อย่างแท้จริง สั่งสอนแต่เนื้อหาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ สอนให้เข้าใจความหมายแห่งการเป็นคริสเตียนอย่างแจ่มชัด ตลอดจนวิธีการที่จะเป็นคริสเตียนได้ รวมทั้งมีหลักการในการสร้างสรรค์สามัคคีธรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ชีวิตคริสเตียนของท่านเจริญเติบโตขึ้น

คริสตจักรสาวก

1. อัครสาวกเปาโลมักจะเปรียบเทียบคริสตจักรว่า เป็นคูพระกายของพระคริสต์ ขอลถามว่า

ก. ใครเป็นศีรษะของคริสตจักร (เอเฟซัส 5:23) _____

ข. ใครคืออวัยวะของคริสตจักร? (1 โครินธ์ 12:27) _____

2. พระคริสต์ทรงแบ่งคริสตจักร ออกเป็นชั้นวรรณะต่าง ๆ หรือไม่? (1 โครินธ์ 12:12,13)

3. สมาชิกคริสตจักรควรมีความรู้สึกต่อกันอย่างไร? (1 โครินธ์ 12:25,26) _____

4. ขอให้ท่านอ่านพระธรรมกิจการ 1:5-11 อย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ก. ตามความหมายในข้อแปดนั้น การกิจที่ยิ่งใหญ่ของคริสตจักรคืออะไร? _____

ข. เมื่อพระเยซูตรัสแล้ว พระองค์เสด็จไป ณ ที่ใด? _____

ค. ตามข้อ 11 นั้น พระองค์จะเสด็จกลับมารับคริสตจักรในรูปกายที่สามารถมองเห็นได้หรือในสภาพวิญญาณ? _____

ง . เรารู้ถึงกำหนดเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาหรือไม่? (ข้อ 7) (ดู มาระโก 13:32,33)

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า แม้ว่าในทุกวันนี้พระเยซูทรงประทับอยู่ในชีวิตจิตใจของเราในฝ่ายวิญญาณ แต่ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงประทับอยู่กับพระบิดาเจ้าในสวรรค์ด้วยเช่นกัน และในอนาคต พระองค์จะเสด็จกลับมาพิพากษาโลก และปกครองชนชาติทั้งปวง (มัทธิว 25:31,32,24:36) คริสตจักร จะต้องเป็นพยานเพื่อพระองค์ และนำคนอื่นมาหาพระองค์ トラバจนวาระนั้นเป็นจำนวนมากที่สุดเท่าที่นำมาได้

5. เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เราควรมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญยิ่ง จุดมุ่งหมายนั้นคืออะไร? _____

บันทึกและข้อความ

บทนำ

<p>“นี่แน่ะ เรายืนริมประตูเคาะอยู่ ถ้าผู้ใดจะ ฟังเสียงเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหา ผู้นั้น และจะรับประทานอาหารกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารกับเรา”</p> <p>วิวรณ์ 3:20</p>	<p>พระเยซูคริสต์แก่เขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใด มาถึงพระบิดา เว้นไว้มาทางเรา</p> <p>ยอห์น 14:6</p>
<p>“ซึ่งเราเคยประหลาดกันนั้น อย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่ง เดือนสติกัน และให้มากยิ่งขึ้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้น ใกล้เข้ามาแล้ว”</p> <p>ฮีบรู 10:25</p>	<p>“คนทั้งหลายที่ได้ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงโปรดให้มีอำนาจ ที่จะเป็น บุตรของพระเจ้าได้ คือ คนทั้งหลายที่ได้ วางใจในพระนามของพระองค์</p> <p>ยอห์น 1:12</p>
	<p>“ฝ่ายพระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักของ พระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เมื่อเรา ทั้งหลายยังเป็นคนบาป พระคริสต์ได้ทรง ขอมตายแทนเรา”</p> <p>โรม 5:8</p>
	<p>“ข้อความอันสำคัญที่สุด ซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ แล้วนั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่าน ทั้งหลาย คือว่าพระคริสต์ได้วายพระชนม์ เพราะความผิดของเราทั้งหลาย ตามคัมภีร์ ที่เขียนไว้แล้วนั้น และทรงถูกฝังไว้ แล้ว วันที่สาม พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ ตามคัมภีร์ที่เขียนไว้แล้วนั้น”</p> <p>1 โครินธ์ 15:3,4</p>